

FELEKOĞLU

ŞİİRLER

Mahmut Ali Abdulvahap SEYYİTVAHAP
(FELEKOĞLU)

I

HAZIRLAYAN

Doçent. İhsan Faysal Abdulhamid VARKA
(PARÇABAĞLI)

BAĞDAT- 2016

Kitabın adı : FELEKOĞLU

Hazırlayan : İhsan PARÇABAĞLI

Birinci baskı : 2016

Irak Milli Kütüphane Ve Arşif No : 3124

Yayın evi : El-Emir

Her türlü hakkı saklıdır

لا يسمح بأعادة اصدار هذا الكتاب
أو أي جزء منه أو تخزينه في نطاق
استعادة المعلومات أو نقله بأي شكل من
الاشكال دون إذن مسبق من المؤلف.
(النسخة المعتمدة)

Seyyit Mahmut Ali Abdolvahap FELEKOĞLU

Felekoğlu'na Ağıt

Şan olmayan bağda bülbüller ötmez
Felek güneşimizdir bir zaman batmaz
Sözleri cevherdir hayalden gitmez
Allahın rahminde yat Felekoğlu

Sözlerin okuyan alır çok hikmet
Hudadan bir vergi büyük bir nimet
Fuzuli gibisin bir de Kul Ahmet
Allahın rahminde yat Felekoğlu

Yişil ağaç gibi tükenmez barın
Düşündüm sözüne denizden derin
Yüce dağlar gibi erimez karın
Allahın rahminde yat Felekoğlu

Şiir

Faysal VARKAOĞLU

Önsöz

Aşıklar destanı, şiir gülşanı ve gülistanı, kumru sesi, elimizin şanı ve şöhreti, Telaferin gülü ve bülbülü, şairler üstadı, büyük şairimiz Felekoğlu'nun namını taşımaktan onur duyarım. Fark yaratan bu parlak şairin ismini Türk dünyasına daha geniş kitlelere ulaşabilmesi için basılmış olan üç önemli eserinin, Arapça'dan Türkçeye kazandırılmaya çalışılmıştır. Ancak burada belirtmek isterim ki şair, hem doğup büyüdüğü yörenin lehçesin hem de Türk dünyasında konuşulan tüm lehçelerden kelimeler kullanmıştır. Dolayısıyla sözkonusu şiirlerde kullanılan dil ile Türkiye Türkçesi arasında farklılıklar gözlemlenebilir. Aşağıda belirtilen örnekte görüldüğü gibi hecelerde bulunan harfler eksiklik ve fazlalıklığa mahkûm olmuştur.

Örneğin : Firun , Türkmence , 2 hece.

Firavun , Türkçe , 3 hece.

Metnin bütünlüğünün bozulmaması, anlam kaybının yaşanmaması, şiir kurallarından çıkmamak ve şairin her türlü hakkını vermek için kelime ve hece ölçülerinin şiirlerdeki gibi yazılıp, arasına aşağıda "dipnot" olarak yer verilmiştir.

Şairin birinci ve ikinci kitaplarında onbir ortak şiir parçası bulunmaktadır. Çeviride birinci kitapta yer aldığı gibi sıralamalar benimsenip Türkçeleştirme ikinci kitapta bulunan metinlerden yapılmıştır.

Son olarak çalışmamı hazırlarken kaynak temini konusunda bana yardım eden, değerli meslektaşım sayın üstad Halit GÖÇER, sayın üstad Muhsin ŞEMSİ ve kardeşi ressam sayın Hüseyin ŞEMSİ, şair Muhammet MELLAH'A ve değerli arkadaşım sayın üstad Felah ANPAR'A sonsuz şükranlarımı sunarım. Aynı zamanda çeviri esnasında sabırla bana her türlü yardımı esirgemyen dünyalar güzleî eşime teşekkür ediyor, saygılarımı sunarım .

İhsan PARÇABAĞLI

FELEKOĞLU

Irak'ın Musul'a bağı en büyük ilçesi olan Telafer'in yetiştirdiği usta şair Felekoğlu 1929 yılında Telafer ilçesinde doğmuştur. Şair -henüz küçük denilecek yaşta- 1943'te aşka tutularak şiir yazmaya başlamıştır. Felekoğlu ismini ilginç bir rüya sonucunda kendi kendisine veriyor. Rüyasında evinin kapısı önünde bir ağaca konan Kumruya taş atmak isterken görüyor. Kuş dönüp ona "Ay Felek oğlu Felek! Neden bana taş atıyorsun?" diyor. Ve bundan sonraki süreçte kendine Felekoğlu adını veriyor. Şair çiftçilikle uğraşırken boşta kalan zamanlarını şiir yazarak kullanmıştır. 1961' de Telafer devlet hastanesinde Sağlık Memuru olarak çalışmaya başlamıştır. Şairimiz halk dilini kendine özgü bir tarz ile ifade edip halkın beğenisini ve sevgisini kazanmıştır. Şiirlerinde bir tek kalıba bağlı kalmayıp Aruz ölçüsünün yanında ve Türk Şiirinin milli ölçüsü olan hece ölçüsünü de kullanmıştır. Seslendirdiği parçalar ile birlikte de kendisine halk tarafından "Yepyeni bir Halk Ozanı" ünvanı verilmiştir. Türkmen edebiyatının kilometre taşlarından olan birisi Felekoğlu şiirlerinde kullandığı bazı sözcükler ile halkın dikkatini çekmiş ve bu sözcüklerin daha önce hiçbir şair tarafından kullanılmadığı fark edilmiştir. Edebi ürünlerinden klasik öykü türünde ve şiirimizde görülen şaşırtıcı hikmetler, ibretler ve atasözleri konularını ele alarak halk arasında şiirleri ve öyküleri yeni bir ivme kazanmıştır. Özgürlüğün sembolü olan Felekoğlu şiirlerinde görülen aşk, sevdâ, yiğitlik, fedakârlık onun kişisel bir tutkusuyla birlikte yurda ve milletine olan sevgisini anlatır.

Felekoğlu 19 Eylül 2000 tarihinde son yolculuğuna uğurlanmıştır. Ölümünden sonra, onun adına birçok şair tarafından ağıtlar, kasideler yazılmıştır. Bu da Felekoğlu'nun Edebiyat dünyasında ne kadar sevilen ve kendisine hayranlık duyulan bir Edebi kişilik olduğunun göstergesidir.

Felekoğlu'nun şiirlerini eserlerini ilk olarak yazar Ahmet Kuşçuoğlu "Gerçekçilik Şairi" adı altında bir kitap haline getirip 1983 yılında Bağdat Türkmen Kardeşlik Ocağı tarafından basılmıştır.

İkinci kitabı şair ve yazar Abdüllatif Benderoğlu tarafından 2007 yılında "Açıl Dilim" adını vererek kerkük'te basılmıştır. Üçüncü kitabı şair Hüsem Hasret tarafından 2011 yılında "Haktan Dilek" adlandırıp Erbil Türkmen Kardeşlik Ocağı tarafından basılmıştır.

Bu elinizdeki kitapta da şairimizin yukarıda adı geçen üç eserini yeni türkçe yazıp bir araya toplayarak Felekoğlu'nun adını verip tarafımızdan şaire dördüncü eser yapılmıştır diyebiliriz . İhsan PARÇABAĞLI

KESİLSİN DÜŞSÜN O EL Kİ YAZAR HAKKI ADİM OLAR

ATAR BİR NUKTA HA İÇRE RAHİM İKEN RACİM OLAR.

(FELEKOĞLU)

ŞİİRLER

AÇIL DİLİM

Açıl dilim açıl dilim

Okumlara seçil dilim

Yurda duşman olanlara

Ateş olup saçıl dilim

Okumlara başla dilim

Yurt uğruna işle dilim

Öz yurdunu sevmiyenin

Kafasını taşıla dilim

Çalış dilim çalış dilim

İsteklere kavuş dilim

Şirin ata sözlerinin

Okumasın alış dilim

Aç ağzını şakır dilim

Şahin gibi kaşkır dilim

Kim yurduna yaman bakar

Çal yüzüne aykır dilim

Kutsal dilim kutsal dilim
Bülbül gibi ötsel dilim
Havalandır yöce sesin
Göğlere çık yüksel dilim

Konuları özel dilim
Güzellerden güzel dilim
Yazı eğri büğrü olur
Sen düz oku düzel dilim

Sayla dilim sayla dilim
Horoz gibi bayla dilim
Derin derin duyguları
Okullarda söyle dilim

Oku türlü olay dilim
Açıkla söz kolay dilim
Okul öğrencilerini
Topla alay alay dilim

Ana dilim ana dilim
Çok şirinsen cana dilim
Doğdu dilsiz anam beni
Sen dil oldun bana dilim

Yurdu dolaş yokla dilim
Toprağını kokla dilim
Yurda giren duşmanların
Ciğerlerin okla dilim

(Felekoğlu) kandır dilim
Sensen öter bu bülbülüm
Her bağçada bekler seni
Açılmıştır kızıl gülüm.

AŞIKLARA AŞKTAN HABER

Aşk ezelden oncaların benzini sez eylemiş
Onca maşuk, aşıkına aşk ile naz eylemiş
Sevda yolunda bu derde dözmeyen aşık değil
Aşıka sevda bu yolda derdi hemsez eylemiş
Çoklara bu sevda yayından atılmış odlu ok
Oda yakmış bağrının başını elaz eylemiş
Kim bu aşkı paylamış Allah kemalinden özü
Halka bölmüş kimine çok kimine az eylemiş
Bir gülistandır bu sevda çoktur uçan bülbülü
Gülistanda her biri bir türlü pervaz eylemiş
Felekoğlu der cihanda dertli çoktur her zaman
Kimi derdin gizli tutmuş kimi ibraz eylemiş.

HER MERDİN MAYDANI VAR

Baş koyup meydana inen gişi kandan dönmesin
Varlığını terk edip geçerse candan dönmesin
Ye alır baş, ye verir baş ikiden birdir hemen
Rustemi zal olsa meydanda durandan dönmesin
Padişahın tetbirini ele alan bir Vezir
Asif olsun arş-a doğru Süleymandan dönmesin
Yarile peyman eden aşık eğer sadık ise
Para para doğranınca cismi andan dönmesin
Kış demi yaprağını dökse de bağlar yazı var
Aşkına feryat eden Kumru figandan dönmesin
Bülbüle gülşanda batmış konca gülden bir diken
Ol dikenden ötrü bülbül gülistandan dönmesin
Karubana katılan yolcu sıra arzulayan
Ta sılaya olaşınca karubandan dönmesin
Felekoğlu yay çatarken ok atarken gözle vur
Gitmesin bir yana eğri ok nişandan dönmesin .

EHLİ VEFASIN EY CARCAR

Ağacıymış kuru cismin
Demirdir dişin ey carcar
Nice düzmüş düzen resmin
Acebtir nakşın ey carcar

Reva gördüm sana hürmet
Yükledin bize çok minnet
Ederdin millete hizmet
Vefadır işin ey carcar

Ezerdin dişle harmanı
Döverdin deni samanı
Yedi herkes kandı canı
Çüreğin aşın ey carcar

Alem yükseldi mihneye
Cihan döndü neden neye
Devri verdi makinaya
Kocaldı yaşın ey carcar

Koşarlardı sana hayvan
Giterdi çiğnine insan
Olurdun çarhı o devran
Dolam dönüşün ey carcar

Felekoğlu vefan söyler
Vefa ehlini yad eyler
Şahra uçar var dağılır
Nice yoldaşın ey carcar.

NASIL YAŞAR MİLLET

Adalet eylerse her kes işinde
Yaşar millet güzel başlar adalet
Hiç kimsenin olmaz gavgı başında
Yaşar millet güzel başlar adalet

Adalet şerbetin içerler şirin
Sunarken canlara dukunur serin
Adalet kömesi sever birbirin
Yaşar millet güzel başlar adalet

Kılıçtan üstündür adalet hakkı
Hakikat yoluna çağırır halkı
Gösterir yurda millete terakki
Yaşar millet güzel başlar adalet

Güçker her zalımı mazlumu görse
Mazlumun hakkını alıpta verse
Yoksulu düşkünü lütfuyla sorsa
Yaşar millet güzel başlar adalet

Hakimler sağlarsa türlü yarayı
Ederseler yokuş derde arayı
Hakimler (slerler) ağı karayı
Yaşar millet güzel başlar adalet

Felekoğlu sözün burada biter
Adalet bağında bülbüller ter
Adaletle devlet isteğe yeter
Yaşar millet güzel başlar adalet.

IŞIK KARANLIK KAVAR

Gün doğar doğudan şavkını saçar
Sakınır karanlık alem göz açar
Karanlık aydınlık için yer döner
Yerin daldasına karanlık geçer

Cenabi hakkındır her türlü hikmet
İrade eylerse gösterir elbet
Güneş gibi keskin çıksa adalet
Dağılır karanlık önünden kaçır

Mavsimi efleke çarhı dolansa
Dünya bahar olup gülşana dönse
Uçan bir kuş eğer bir dala konsa
Kalmaz onda elbet ürkünür uçar

Nazar kıl dünyaya ey ehli kemal
Çoktur meşekili alemi ahval
Üstad-i kemale olunca ihal
Bin para ayırır bir kılı biçer

İmdat ister vicdan çağırır havar
Hak yetişir elbet batılı kavar
Felekoğlu diyor sözde mane var
Arif olan arar maneyi seçer.

GÖR NEDEN NELER GELİR

Her şirin söz yağşı dilden yağşı insandan gelir
Bülbül avazına benzer sesi gülşandan gelir
Acı sözden aciz olur her kulak can incinir
Baykuş avazına benzer sanki virandan gelir
Yoksa insan sultanatta nefsinin fermanıdır
Gazab rahmet bağlıdır fermana sultandan gelir
Zahi insan oda benzer yandırır çevresini
Bir uçuntu sıçramış od ateş istandan gelir
Yoksa insan çarha benzer gece u gündüz gibi
Zahi zulmat zahi envar işte devrandan gelir
Zahi bir rüzgardır insan kablamiş gökler yüzün
Yüklüdür bulutlu yağmur bahr-i ummandan gelir
Yoksa insan yele benzer yayılır alemlere
Eser ol badi nesimi hoş gülistandan gelir
Zahi ötelerde taamlarda sularda gizlidir
Alemi eçsame dalır gerbi pinhandan gelir
Yoksa meyve gibi her insanda bir lezzet olur
Hakikatta bara benzer bağ-u bostandan gelir
Zahi bir madendir insan gevherin kaynağıdır
İşte bir kândır dolu ol her kâhri kândan gelir

Yoksa insanoğlu bir Lahût hikmetidir acep
Dolaşıp nesütede eşbehe can candan gelir
Felekoğlu kün insan bir mamaayi sırdadır
Varı yoktur yoku vardır sırrı subhandan gelir .

DİDAR HOLYE BU GECE

Yok iken bir var ile eğlencedeydim bu gece
Görünmez dildar ile eğlencedeydim bu gece
Buldu gaflet kapadı gönlümü kaparğan gözü
Bir gönül şeker ile eğlencedeydim bu gece
Gülistan olsun cihan seyri gülistan istemem
Yanağı gülzar ile eğlencedeydim bu gece
Kutlu olsun herkese bu toy tören eğlencesi
Ben hayali yar ile eğlencedeydim bu gece
Kavuşup hülyada yar ile mülekat eylerim
Sanmışam didar ile eğlencedeydim bu gece
Parayla pazar açıldı sevdaya oynar mezzet
Aşkı bir pazar ile eğlencedeydim bu gece
Felekoğlu daldı bir esrari hülyaya diyor
İşte bu esrar ile eğlencedeydim bu gece.

MÜJDE EY BÜLBÜL

Müjde ey bülbül bahara konca güller açılır
Konca güller aşkına ötmeğe diller açılır
Renk-u renk açar çiçekler bezenir çayır çemen
Matem-i fasıl-i hazenden zavk-ı çöller açılır
Lale başın kaldırır nesrin uzadır boynunu
Saç açar nergiz benekşe yana teller açılır
Gün doğarken şavk eder bark-ı havardan yasemin
Arzular çölü gören pehriz gönüller açılır
Yırğalar başın kızlıcık (Neylo) zülfün titredir
Karanfilden kokular yaymağa yeller açılır
Her bulağlarda coşar su çağırır ördek sona
Dökülür alçaklara göllere seller açılır
Şen olur bağlar dutu, kumru sadası aşkına
Dal bezenir per verir dört yana kollar açılır
Atar yoksul hırkasın yoksul ağaçlar don giyer
Kutlarız bağvanını taze nihallar açılır
Gör nice bu huyu hay derdi artar aşıkın
Bezmi yari arzular şavk-u visaller açılır
Aşıkı mefün eder bu fitne şan dilber bahar
Coş olur gönlünden bin türlü hayaller açılır

Yetince maşukuna aşık muhabbet kaynaşır
Oynaşır nazı marak dillerde ballar açılır
Felekoğlu çok uzatma fitne dilber vasfını
Söyledikçe vasfı halin özge haller açılır .

SÜRME DEN OLAŞILMAZ

Kul olup kullukta çalış bizmi sultana olaş
Kıy bu canı ver cefaya teki canana olaş
Geç bu vahşet aleminden alem-i hoş içre gel
Gir kemalet hırkasını takın insana olaş
Tab-i vahşet cana bir derttir vücudu hor eder
Yettir bir Lukmana kendin derde dermana olaş
Bir kuru haşfar hazendir alem-i vahşet sakın
Bülbül-i afgan sarasan bir gülistana olaş
Çekin bu cehli cinayetden kenar kurtar özün
Felsefe gemisini sür geçme deyez göllere
Talip ol bir mürşid-i dâneye irfana olaş
Gölçeler sular götürmez onu ummana olaş
Felekoğlu dal bu ummana özün gark eyle gör
Kâr-i payanını ara la-li mercane olaş.

CEPHEYE KOŞ

Kalk ayağa ey vatandaş kametin göster bugün
Gör bu gençisten pazarın kıymetin göster bugün
Oynaşır çehrende gençlik yurt u millet aşkı var
Aç bu sevda sırgesinde suratın göster bugün
Yürü katıl bu savaşa paylaş ordulara dal
Tez yüğür eğlenme yeriş süretin göster bugün
Vacip oldu sana şimdi can alıp can vermeye
Dökmeğe kan ger* varıysa rağbetin göster bugün
Gir gazep donlarını sür güçle düşmana tepîl
Oynasın toplar, tüfekler heybetin göster bugün
Helheleler savurur başında erlik dilleşir
Yürü durma cepheye koş geryetin göster bugün
Dönme toplardan, tüfeklerden çekilme eğme baş
Yüz yüze düşmana karşı cüret'in göster bugün
Kendi kendin sesle tepren baş soğukluk eyleme
Cin demirden al silahlar alet'in göster bugün
Yöce sesle na're-i çek Allhuekberle yürü
Çalkalansın dağ-u taşlar setvatın göster bugün
Gir bu hengameye ahıngile vur düşmanı sür
Hangi hünerler yaradıp sanatın göster bugün

*Eğer.

Ordusunu darmadağın eyle boz düzenini
Yağmala varlığını al gâretin göster bugün
Şimdi gerçe sen Iraklısın vatan perverdesisen
Toprağın düşmana verme küdretin göster bugün
Gövenir sana çok sende çok arzusu var ...
Gör nedir isteği senden gayetin göster bugün
Uğruna kan dökmektir aziz olmak ey vatan
Kan döker ol aşkına bir izzetin göster bugün
Aşkına kan dökmeyince hiç bilinmez sevgisi
İç vatan aşkı şarabın lezzetin göster bugün
Havalandır göğe kaldır tut şeref bayrağını
Anda nakş eyle Irakı devletin göster bugün
Sende bir ad var Iraklı söylenir mertoğlu mert
Tarihini aç eşkere şöhretin göster bugün
Bin ölümdür sağlığı, girse yiğit ar altına
Bir ölümdür tarihe bir minnetin göster bugün
Yadıgar olsun cihanda yurda kurban olduğun
Adın al kanda yazılsın hizmetin göster bugün
Felekoğlu der çalış elden gelince yurt için
Düşmanı kav hakkı kurtar kuvvetin göster bugün .

OCAK AYI BAHAR OLDU

Yigirmidört Ocak ayı

Yurduma şan estî yeller

Açtı nergizle lale'yi

Çayır çimen oldu çöller

Nesim eser gülzara yel

Kaldırdı baş suzan sünbül

Müjdeler ey Kumru bülbül

Çiçeklendi kuru dallar

Döndü yurdum gülistana

Geldi bülbüler figana

Sadalar verdi cihana

Ecnâs öter şirin diller

Ey Kumru bülbül toplaşın

Gelin gülşanda dilleşin

Bir ötüşün bir koklaşın

Sizlerindir konca güller

Yurt sarayı verdi ferman
Kalem alsın ele Türkmen
Yazılsın düyaya roman
Bilgi şanın görsün eller

Tören açıldı Türkmençe
Her yerde bir toy eğlence
Başladı Saz, Ut , Kemence
Türlü beste çaldı teller

Ayşan oldu yurdum çağı
Işıkla yandı çırağı
Budur yurdumun umagı
Beklediği bunca yıllar

Bin yaşasın devletimiz
Dünya dolsun izzetimiz
El bir olsun milletimiz
Herdem olsun şad gönüller

Felekoğlun'dan al sesi
Ana yurdum dil sadası
Uyan ey Türkmen balası
Dilin öğren aç okullar.

VATANDA BİRLİK MİLLET İÇİN YAŞAYIŞTIR

Vatanda birleyen halkı bugün sâ-yi siyasettir
İşte birlik millet için hayatta bir saadettir
Güneş doğar millet üzre kavar sürer zulmet-i hep
Saadetle gösteren yol halka şavkı adalettir
Birlikle bu vatanda biz diyelim biz olalım
Yurt u millet arasında demek biz cam-i millettir
Ben ve sen yoktur arada biz bir vatan kardeşiyiz
Kardeş olsun küçük büyük hukuk için müsavattir
Biz doğulduk bu vatan'da bu vatanın oğluyuz biz
Ata, Ana hukukunca vatan-çin bizde hizmettir
Göz açarken bu yurdumuz görmüşüz biz ana deyip
Yurdunu kim yada verse, anasına hıyanettir
Yurdumuz öz cismimizdir canımızı gizlemiştir
Kim öz cismini dişlerse işkidir tab'-i vahşettir
Şüphe yoktur kardeşiz biz, bes ayıran dildir bizi
O da terbiye halinde alem-i lafzi alettir
Ne Arap, ne Kürt, ne Türkmen bu vatanda seçilmez heç
Ne kim bunda seçer kendin o bir fikri cehalettir
Canımızla varlığımız hepsi vatan uğrundadır
Vatan uğrunda can vermek, bize bir izzî rafattir
Tarih almış bu vatanda her kesin hizmeti vardır
Herkes durmuş bu vatanda ya kimseye ne minnettir

Millette fadıl-ı yoktur, kimsenin hiç kimse üzre
Vefalı bir mihne varsa, elde şahsi fadilettir
Geçmiş aslımla övünmem haydı şah olsun cihana
Göwendğim yurt u millet bana aslı sūlalettir
Fılandoğlu fılanam ben demekle elde ne hâsıl
Hâsıl insan için ancak elde bir bilgi sanattır
Bilgi sanatıyla insan öz yurduna kazanç eyler
Bilgisiz bir kuru dava vatan için bir hasarettir
Bilgi sanat olmayan yurt kurumuş bir bağa benzer
Hazen vurmuş viran olmuş zamanı cevr-ü zillettir
Cansız işler kuru dava boşa çavmak'tır insana
Uçar kuşu gökte satmak bî-hudâ bir ticarettir
Şimdi çalışmak gerektir, herkes elden ne gelirse
Vatan uğrunda yorulmak, ancak insana gayrettir
Çalışmakla kimi insan, uçup göğlere yükseldi
Yer yüzünden aya gitmek bak insana ne küdrettir
Her yolcuya çağrımız var köysüz yoldan ayak çeksin
Sılasız bir yolculuktur sonu yoktur nedamettir
Felekoğlu sözle diyor biz Irak'lı yurttaşlarız
Bize ehli vefa adı cihan dolusu şöhrettir.

ALEM'DE GAMLER

Alem ağlar üç nesnenin kahrinden
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün
Kurtulmadı hiç bir kaçan önünden
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Çokları terk etti Taht ile Tacı
Duçar olup derde çektiler acı
Yoktur bu dertlerin sehil ilacı
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Ağlattı bu dertler kaç kahramanı
Bulmadılar bu dertlere dermanı
Korkusu zar etmiş bütün cihanı
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Çokları dolandı dağ ile taşı
Seller gibi indi gözünün yaşı
Canın ezdi bu gamlerin savaşı
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Vasf ederler hikmetini Lukmanın
Ol oydu hakim-i vakıt zamanın
Bu dertlerin bulamadı dermanın
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Kerem yandı bu dertlerin elinden
Çok eserler koydu şirin dilinden
Çeken bilir bu dertlerin halinden
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Öğretir bunları bu felek hayın
Binlerce sırhangin bozdu alayın
Çekebilmez kimse bunların yayın
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Binlerce şehir-i olmuşken âbed
Savurdu taşını eyledi berbat
Kan ağlar elinden bütün bu ibad
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün

Ayrılık yoksulluk bir fena demdir
Bu ölüm alem'de bir büyük hemdir
Felekoğlu diyor çarşısı gamdır
Ayrılığın, yoksulluğun, ölümün.

ATAM ÜLKESİ VATANIM

Atam ülkesi vatanım cennetim Telaferim
Her umagım uzun dilim izzetim Telaferim
yüzülür gönlüm gam-î her dem hayalinde senin
Toprağın taşın seririm sohbetim Telaferim
Her sabahın bana bir bayram tekin kutsal olur
Her akşamın aram gahım rahatım Telaferim
Kalene baktıkca gözüm içerim dolur neşat
Ey farah bakışım benim şevketim Telaferim
Görünüşün bir bahardır, lale-zardır gözüme
Akar suyun bana şerbet sıhhatim Telaferim
Dünya şehirleri cennet olsa hep ne var bana
Sensin ancak bana lazım hâcetim Telaferim
Aşikardır sana hep razı nihanım varlığım
Sana bağlı cümle farzım sünnetim Telaferim
Nazmi aşar'im neşat verdin bana sen zevkile
Gün be gün aşkıyla artar rağbetim Telaferim
Felekoğlu adını bir yadigar koysun nola
Ey hayatım tarihi ey şöhretim Telaferim.

SAZDAN ANLAMAYANA SÖZE NE GEREK VAR

Sular akar yükseklerden dökülür

Süzer alçaklara coğuşa gider

Kuşlar bağa bağçalara çekilir

Herkes arzusuna uçuşua gider

Suyun akışına düşün al ibret

Kuşun uçuşundan sağla marifet

Böyle söylemişler çok ehli hikmet

Düşünmekle yokuş uyuşa gider

Düşüne düşüne yapan her işi

Kolaylaşır işi görmez yokuşu

Kervanın yitiren bir azğun kişi

Çetin olur yolu yokuşa gider

Atalar ozanlar çok söz koydular

Yaptılar dünyayı düzen verdiler

Su gölde kaldıkça kokar dediler

Gün be gün çirkinir bozuşa gider

Atalar dediler bel bağla merde
Bekle yardımını iste her yerde
Dur dayan yokuşa acınma derde
Mert eli yerişen iş hoş a gider

Felekoğlu salır sazın cihane
Sazdan alır sözü arif-i dâna
Dolazla sözünü her bir nâdâna
Menadan anlamaz söz boşa gider.

KIRK YILLIK DAHA BİR YOL

Ah çağırdım dad eyledim

Ben söyledim ben dinledim

Vah-inen feryat eyledim

Ben söyledim ben dinledim

Dedim kervan öyle büyük

Yol uzaktır ağırdır yük

Gerek bu yolda tedarük

Ben söyledim ben dinledim

Kılavuz yok dağlar yüce

Dağlı yollar güçtür gece

İşin koşak olmaz önce

Ben söyledim ben dinledim

Salar düşünmez yol yüzün

Düşünür ancak kendi özün

Dedim yana bak aç gözün

Ben söyledim ben dinledim

Dedim h y salar efendi
K y görünmez yol uzandı
Yolcumuz var yayan indi
Ben söyledim ben dinledim

Çok söyledim dövdüm dizim
Yaka yırttım vurdum yüzüm
Dinlemedi salar sözüm
Ben söyledim ben dinledim

Kervan perişan yürüyor
Bir yürüyor bir duruyor
Felekoğlu işte diyor
Ben söyledim ben diyledim .

SEN VATANDAŞIMSIN

Neçe dertli yaralı var, görüp dermanı sordun mu
Neçe dertli yaralı var, bağı yananı sordun mu
Sanarsın kendini insan, bir sıfatın var müslüman
Diyorsun var bende iman, duygu vicdanı sordun mu
Neçe binler düşüp hasta, hızan bir halile yasta
Sen çalarsın sazla beste, âh-la afganı sordun mu
Deste dinarlar sayarsan, her günde bir don giyersin
Türlü yemekler yiyersin, aşı yavanı sordun mu
Her zenginin hâl daşısan, her işine kol daşısan
Çansı duran yoldaşısan, düşkün hayranı sordun mu
Sen diyorsun vatadaşım, vatandaşlara kardeşim
İşte her yolda yoldaşım, noldu kervanı gördün mü
Olmak istersin şah taraf, olsun taraf olsun esef
Yeter artık ey bî-şeref, şöhetle şanı sordun mu
Bu şişkoluk nedir ey (Hit) kamarayla geçersin zit
Yolculara çalarsan tit, yorğun yaban-ı sordun mu
Ey duygusuz ey boş kafa, ey düşünmez ey bî-vefa
Dil açıpsan kuru lafa, ilim irfanı sordun mu
Felekoğlu'dan al hikmet, verebilsen eğer kıymet
Bu gün pazar eder millet, alıp satanı sordun mu.

ŞEHİRSİZ YOLCU

Bunca hayla huyun neye a .. yolcu

Kanat açıp göğe uçabildin mi ?

Salıbsan başını veya a .. yolcu

Sefer müşkülünü açabildin mi ?

Şehirsiz bir yola kendin çekersin

Alçağa yükseğe yolu bükersin

Görmeden vasf edip şehrin översin

Neçe versah yolun ölçebildin mi ?

Hayali bir bağa uçmak istersin

Ümidin var ona geçmek istersin

Şarabı zülâlin içmek istersin

Muhabbet bezmine geçebildin mi ?

Arifem diyorsun laflar vurursun

Öğütsüz kimseye öğüt verersin

Vahiyet bir alem hayal görürsün

Cahili mechülü seçebildin mi ?

Meğer ölsen uçmaktara uçarsın
Huri güzellere koşup kocarsın
Ya niçin ölümden şimdi kaçarsın
İmanda gümenin seçebildin mi ?

Ekinciyem deyip işi kurursun
Harmanda den yoktur toz savurursun
Felekoğlu diyor kendin yorusun
Giden emeklerin puça bildin mi ?.

ERENLER YOLU

Erenler kurduğu yola koşalım
Edep erkan yüklü kervanımız var
Aşıklar bezminde aşka coşalım
Kırbeleri çarkan fincanımız var

Baharın bülbulü avazlar güle
Sonası çağrışır dökülür güle
Aşık olan alır sazını ele
Aşka türlü türlü afganımız var

Yanan çoktur gerçe hacr ile gamde
Dayanır mert olan game her demde
Gizleme derdini naşır et kalemde
Belki ona çare dermanımız var

Yurdun göklerini örterse zulmet
Bulut gibi geçer yüzülür elbet
Ona her düşünen bulur kanaat
Güman yoktur ona imanımız var

Erbab-i muhabbet çoktur cihanda
Ama bezmi darmadarğın zamanda
Seslenir bir aşık var ise kanda
Aşıklar sadasın alanımız var

Vardan geçen derviş bi-zar dünyadan
Ah eylemez hiç bir cevr-ü cefadan
Baş eğilmez geçer bin defineden
Geddiyiz biz öyle sultanımız var

Felekoğlu her kes kendin bilemez
Kendin bilemiyen hakkın bulamaz
Arif olmayınca sözden anlamaz
İrfan arasında irfanımız var .

HAKİM OLAN YARA SAĞLAR

Her zamanın bir hakimi sağlakâr lukmanı var
Hakim odur dünyada her derlere dermanı var
Onca lukmanlar cihana geldiler sağlık salıp
Her birinin dünya tarihinde türlü şanı var
Kurdular sağlık sarayın yapısın mahkûmliyip
Dünya boyunca yıkılmaz bir yüce bünyanı var
Açtılar kapıların her gelene yol verdiler
Saha'sinde türlü türlü göşe-i irfanı var
Kazanıp insan kemalin halka bu ihsanile
Kamil insan odur ancak aleme ihsanı var
Hükümdarlar geldiler dünyaya devran sürdüler
Her birinin adı kaldı yahşı ya yamanı var
Edebilmez her kişi taşımak insan adını
Gerçe insan odur yurda, millete imanı var
Bugün her tahtı vefada oturan bir serverin
Gerek kapısı açılsın çün vefa umanı var
Felekoğlu her söze kat cevheri pazara sal
Belki bir cevher seçip kıymet verip alanı var.

CİHAN BİR YOLCU YOLUDUR

Cihan bir yolcu yoludur
Giden yorgun gelen yorgun
Büyük bir çarşı pazardır
Satan yorgun alan yorgun

Alem bir bir gelecektir
Bunda kalmaz gidecektir
Aramsız bir konacaktır
Konan yorgun göçen yorgun

Gelen kalmaz giden gelmez
Ne hikmettir kimse bilmez
Sorgusuna söz verilmez
Soran yorgun veren yorgun

Kimine cah zindanıdır
Kimine bağ cananıdır
İki kapılı bir handır
Giren yorgun çıkan yorgun

Kimine zevk-i sohbettir
Kimine cevri mihnettir
Cihan bir taht-ı gaflettir
İnen yorgun binen yorgun

Yumru bir top var cihanda
Felek vurmuş çöğeninde
Halk oynuyor şimdi onda
Atan yorgun tutan yorgun

Felek herdem kalem çizer
Bu halk onu okur yazar
Kimi düzer kimi bozar
Düzen yorgun bozan yorgun

Gece gündüz gelir geçer
Olur olmaz çar u neçar
Biri kavar biri kaçır
kavan yorgun kaçan yorgun

Cihan bir sel gibi geçer
Bu halk ondan içer saçar
Kimi eker kimi biçer
Eken yorgun biçen yorgun

Sular gelir aka aka
Dolanır çevrilir arka
Felekoğlu bak bu çarha
Zemin yorgun zaman yorgun.

KİRLENMEDEN NE İÇİN YUMAK

Arı partal suya gitmez

Niçin çoğana yalvarsın

Baykuş viranadan geçmez

Niçin gülşana yalvarsın

Pulu sultan eder bahşış

Puluyla sağlanır her iş

Mal u candan geçen derviş

Niçin sultana yalvarsın

Kederle gam dolu alem

Hakim sağlar derd u elem

Baş sağ iken gövde sağlam

Niçin dermana yalvarsın

Kılıç kalkan merde uyar

Kılıç keser kalkan korar

Kılıç kâr etmeyen bir er

Niçin kalkana yalvarsın

Mukarrarsa eğer takdir
Ne lazımdır ona tedbir
Eğer insan kılsa tabir
Niçin emane yalvarsın

İnsan arzu eyler iken
Bir umagdan umar iken
Canlı umaglar var iken
Niçin bî-cana yalvarsın

Falcı falın kurar iken
Yalan pilan burar iken
Ona cahil kanar iken
Niçin irfana yalvarsın

Dünyamız bahar olursa
Çol çimen gülzar olursa
Kurtla koyun yar olursa
Niçin çobana yalvarsın

Her zaman bir yatan avcı

Keman kaşın çatan avcı

Gözüyle ok atan avcı

Niçin kemana yalvarsın

Felekoğlu aşka dolar

Muhabbet bezmine dalar

Görünce yari mest olar

Niçin fincana yalvarsın.

TELAFER KALESİ

Ey kocaman kale resmin yurdumun nişanıdır
Gülistan görünüşün bu gönlümün gülşanıdır
Eskiden beylik yerisen ulular konağısan
La yezel şimdi için hep hükümet erkânıdır
Çok hükümdar geldi gitti bunda zinharsen meğer
Yükseğinde var atalar yapısı osmanidir
Yad olur bir düşmüş ayvan şimdi bağrında senin
Eski bir ced pederim Ahmet ağa divanıdır
Öyle bir şamih celalet sende vardır manevi
Her taşın karşımda sanki Kısra'nın ayvanıdır
Çok savaş oldu başında can alıp can verdiler
Karışan toprağına eski atalar kanıdır
Çok rüzgarlar esti başından saralıp solmadın
Sende bu sabr-u tahammül hidayet rabbanidir
Vermezem bir taşını hep Avrupa'nın malına
Herkesin toprağı taşı dinidir imanıdır
Gayretim bir zerre yoktur ger satarsam ben seni
Kimde gayret olmadıysa tanrının düşmanıdır
Şimdi Telafer diyerler ey yüce kalem sana
Kıyl ü kal-de bir adın var bir kale Mervanidir

Gün çıkışın deredir ortalamış şehri tamam
 eşme bağrında döker su dere şedruvanıdır
Felekoğlu yazdı bir kaç vaslını bu şiriyle
Gönlünü şad eyle kalem şairin T rkmenidir.

SÜR İLERİ

Bizi teslendirme geri

Sür ileri sür ileri

Adım adım atla yürü

Sür ileri sür ileri

Parladı kervan yıldızı

Aydın oldu yollar izi

Teles köye yettir bizi

Sür ileri sür ileri

Tepret biraz ayağını

Koru sol ile sağını

Kaldır vatan bayrağını

Sür ileri sür ileri

Ne dalarsın bu hülyaya

Gözün aç bak bu dünyaya

Gitti alem yerden aya

Sür ileri sür ileri

Felekoğlu dinle yürü
Yurt adını sesle yürü
Kervanı bir topla yürü
Sür ileri sür ileri.

DÜNYA SAVAŞINDAN ALLAHA ŞİKAYET

Yaradıbsan ey ilâhi halkı pişman eyleme
Bozma zevkin bu cihanın şerbetin kan eyleme
Göz yumup açınca fermanın hemen hasıl olur
Sen başar halkın işin gazeple ferman eyleme
Hikmetin üzre döner çarh-ı felek sana mutî
Yahşı devran eyle anı, kötü devran eyleme
Eğer mümin eğer kafir, dilli dilsiz mahlukat
Hep senindir mal-u devlet anı viran eyleme
Gazeb-in kaldır ilâhi, rahmetin indir aleme
Şerini çek batılı hak üzre rüchan eyleme
Gelir bir od, rahmin olmazsa aramaz yaş, kuru
Yaşı kuru sayesinde oda kurban eyleme
Ey Huda söndür bu odu almadan çar köşeyi
(Kûnî berden ve selâmen) söyle şûlen eyleme
İşliyor (sefk-il dimâ) çar köşede kaftan kafa
Bağla bu kanlı bulağları cereyan eyleme
İçiyor şerbet yerine kanı çoklar, duymuyor
Duygu vicdan ver onlara kibir tuğyan eyleme
Kimde varsa duygu vicdan game gark olmuş durar
Koyma gamlî gözü yaşlı anı giryan eyleme
Felekoğlu el uzattı çaldı rahmet kapısın
Ey ilâhi, kıl kabul dergahta haclen eyleme .

ALTINI SARRAFA VER

Ben özüm sihre inanmam bana sahir dediler
Akli azlarla konuştum bana kafir dediler
Küfrümü imana çaldım verdi hikmetten sada
Kimi aşık ‘kimi deli’ kimi şair dediler
Bağı hikmet bülbülünden bir sada işittiler
Kuş dilini anlamazlar işte şakır dediler
Bilmediler ne suratla hakka inandığımı
Gah Müslüman ‘ gah Yahudi ‘ gahî Gâvur dediler
Sözü tahkik etmediler :göz nedir ya köz nedir ?
Gül dedim kül anladılar söze aşır dediler
Felekoğlu verme sarraf olmayınca cevheri
Bu pazarda vahiller altına bakır dediler.

YARANLARDAN YARDIM

Bu yolda yardım gerektir karuban kardeşiyiz
Cismimiz bir canımız bir işte kan kardeşiyiz
Düşmüşüz bu yola biz ta ki olaşak menzile
O menzil şöhret köyüdür anda şan kardeşiyiz
Gövde ayrı görünürse amma can ayrı değil
İşte bu can arzusunda bir canan kardeşiyiz
Felekoğlu bu yola yardım yaranlardan umar
Var imanımız bu yolda biz iman kardeşiyiz .

VİRAN ŞEHİR

Hey yapısı yüce viran oldu yapıların senin
Kimleriydi taşın kuran hanı kuranların senin
Döğme taştan yüce yüce Kasır ayvanların senin
Kesme mermer cümle taşın havalanmış göğе başın
Bilirmi hiç ömür yaşın acap soranların senin
Döğermidin altın para koşarmıydın her diyara
Çekermidi işe kara yüklü kervanların senin
Görmedim bir tekin viran, fikre dalır seni gören
Felekoğlu kaldı hayran gördü bünyanların senin.

MANEVİ ŞÖHRET VATAN

Bir vatan var manevi cennet mekanımdır benim
Hiç hazene girmeyen bir gülistanımdır benim
Dutu Kumrusuyum onun dal budağında yapışıp
Döneceğim, konacağım, aşıyanımdır benim
Öyle bir sonsuz gülistan ucu yok gülzarının
Gül için ağaç bar bülbül figanımdır benim ...
Al kızıl güller açılmış türlü türlü kokular
Yel eserken savurur anber fişanımdır benim
Bir vatandır çevre yanı meşeli aslan dolu
Yad girebilmez ona bekçili hanımdır benim
Bir vatandır göz önünde nazının dirbel gibi
Çok severim onu candan ol cananımdır benim
Kim sevmez öz vatanın dini yok imanı yok
İşte yurdum toprağım dinim imanımdır benim
Gerçe atam var anam amma vatan doğmuş beni
Taş kemiğim, toprağ etim, suyu kanımdır benim
Felekoğlu kaldı sakın ol vatanda ta ebed
Der ki: odur hakıdarım sükne kânımdır benim.

SILAYA DOĞRU

Âşkın yolcu yürü silaya doğru
Yolcu tekin yürü yorulma yolda
Kolay sanma yolculuğu yollarda
Dayan yolculuğa darılma yolda

Gerçe uçar kuştan yüğrüttür atın
Yoldaşına bağla kolun kanadın
Rüstami-zal olsa eğer kuvvetin
Gene yoldaşından ayrılma yolda

Hor görmesin seni yolda her gelen
Yolda toz ol yürü yüksel havalan
Dağılma havada bir top ol dolan
Her esen yellere savrulma yolda

Yiğit ol ey server yürüt kervanı
Kayır yıkılanı yolda kalanı
Silaya düz doğru yolunu tanı
Vurma dağa taş kayrılma yolda

Felekoğlu'n dinle ey âşkın yolcu
Sılaya yetmeğe çal ata kamçı
Olur bu yollarda gizlenen avcı
Gaflet hala düşüp vurulma yolda.

SEN BANA BAĞ BEN SANA KUMRU

Sevdiğim istemem her türlü seyrân

Sen bana bir bağısın ben sana kumru

Ne sen figân iste ne ben gülîstân

Sen bana bir bağısın ben sana kumru

Kulak ver sevdiğim dinle bu sözü

Eyleme aşıkâ aşveyle nazı

Ben istemem sensiz baharî yazı

Sen bana bir bağısın ben sana kumru

Tanrım bilir gönlüm sana safıdır

Bunca naz eylemek ne insafıdır ?

Zülûf gülîstânın bana kâfidir

Sen bana bir bağısın ben sana kumru

Zülfünde açılmış koncalanmış gül

Koyma konsun koncasına yad bülbül

Her dem hayalînin seyrinde gönül

Sen bana bir bağısın ben sana kumru

Felekoğlu diyor gönlüm yorğundur
Aşkına düşeli aklım şaşkıındır
Bu zarü figanım senin içindir
Sen bana bir bağısın ben sana kumru.

BİZİM ELDE BAHAR OLDU

Baharın deminde güller açanda
Bizim elde esen yeller olaydım
Yeşil başlı ördek sona uçanda
Dalğa vuran derin göller olaydım

Bulağların suyu coşup akanda
Türlü türlü çiçekleri kokanda
Ela gözlü yarım seyre çıkanda
Çayır çimen biten çöller olaydım

Bülbül bağçalarda kanat bükende
Konca güle konup dalın eğende
Seher yeli yar zülfüne değende
Al gerdene çırpan teller olaydım

Felekoğlu diyor akşam olanda
O nazlı yar hayalime dalanda
Baş yastığa koyup uyku alanda
Boynuna sarılan kollar olaydım.

BİZ NE DEMEKTİR BİLELİM

Ben ve senden geçmeyen millet, olaşmaz maksuda

Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

İki bölmüş birliği, benlik ve senlik burada

Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

Milliyet bağına birlikte girelim ey aziz

Bir kûzeden içelim birlik badesin varımız

İkilikten eyliyelim bu gönülleri temiz

Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

Edep çarşısında hep cevherimiz bir katmalı

Onu bir dellal elinden bu cihana satmalı

İkilikten yüz çevirip birliğe yüz tutmalı

Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

Biz demek bir yoldur onu ben ve sen iki eder

Gide gide dur olur her biri bir yana gider

Biz ne demektir bilelim ey bilader ey peder

Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

Her okuyan etmesin yabana sözümüz bizim
Bunu dikkatle okusun gönül gözümüz bizim
Biz deyince hasıl olur her dileğimiz bizim
Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım

Kimdi ben, ya kimdi sen, kimdi o, ya kimdi bu
Bir saraya toplanınız kalemiz birdir kamu ..
Felekoğlu son verirken şiiryle böyle diyor
Ben ve senden geçelim, biz diyelim, biz olalım.

HER İŞİ GÜNÜNDE YAP

Bu gün biten işi yarına koyma
Kaçırma bu günü elden efendim
Kararı yok çarhın ona mutlanma
Açma kuşağını belden efendim

Geceyi gündüzü boşa geçirtme
Yar şerbetin agyarlara içirtme
Duşmanlı günlerde kuşun uçurtma
Eksik olmaz avcı çölden efendim

Her deli eline şişeyi verme
Her esen yellere harman savurma
Kötü alçaklarla kalıp oturma
Kenar al sitemi dilden efendim

Merak eyle çalış ilmi irfana
Yoldaş ol dâîâyâ uyma nâdâna
Gelenin kıymetin verme gidene
Göz kesme yolcudan yoldan efendim

Sorgu sorulmadan sözü söyleme
Vakitsiz horozlar gibi baylama
Varı atma elden yoku bekleme
Her yardım umulmaz elden efendim

Her kimseden yahşı yaman sorulur
Ayarsız çalışan düşer yorulur
Bugün sağlaktayız yarın kim bilir
Ölüm gelir sağdan soldan efendim

Sağlıkta fırsattır gösterir erlik
Erlığe el verir yardımla birlik
Bugünün gençliktir yarının pirlik
Al hesabın aydan yıldan efendim

Gençlik bir fırsattır yiğit önünde
Gaflet olsa ondan kalır sonunda
Fırsat bulut gibi geçer gününde
Sâlik al yağmurdan selden efendim

Her pazara kendin salıp satılma
Partalı soymadan suya atılma
Yardımsız kervana yolda katılma
Hey ver cana yokuş haldan efendim

Dünya bir pazardır dolaş her yerin
Döşür topla ele gelen cevherin
Bugüne benzemez yarını dehrin
Bunu öğren esen yelden efendim

Eskiden bir söz var sarhoş yattılar
Yata yata akar suyu sattılar
Bağlar içe gölden ümit ettiler
Su çıkmadı arka gölden efendim

Gülistanda bülbül eyler sadayı
Aşık çalır sazı içer badeyi
Dilden anlamayan sözü ma'nâyî
Nice anlar sazdan telden efendim

Felekoğlu söze veren kulağı
Arif ise seçer karadan ağı
Bülbülün tş şen eder bağı
Uçurtma bülbülü daldan efendim.

YURDA ÇALIŞ KİMEDİR MİNNET

Kapanmaz gözümüz bil ey vatandaş
Açıktır gözümüz bizim her zaman
Ürkütmüş uykusun yastığıdır taş
Her kirpiği durmuş yurda bir pasvan

Taparız kul gibi biz yurdumuza
Atadan anadan yakındır bize
Toprağını sürme çekeriz göze
Hasta gözümüze toprağı derman

Göz, kulak olana sözde hikmet var
Ker kulak olana ya ne kıymet var
Yurt için çalışmak kime minnet var
Bugün bu her merdin yurdudur inan

Kervanı sürersen doğrudur pali
Salarını almış kendi hayali
Geri döndü kervan bulmadı yolu
Dağıldı yan yana kaldı perişan

Gurbette aşkım var diyorsan ma'nâ
Denizlere yağar yağmur bize ne
Aşk var ise eğer şevk eden cana
Bu yurdun aşkıdır canlarda volkan

Diyorsan olmuşam felek dargını
Hiç minnet etmezsin olma yorgunu
Birliğe bağlıdır bunun uygunu
Birlikle olur her yol yokuş asan

Felekoğlu'n dinle canım tezeli
Birlikledir her bir azmin ezeli
Irak'tır yurdumuz dünya güzeli
Kuru taşı bir postu Süleyman .

GİDEN GİTTİ

Marifet harmanın dövdüm savurdum

Alamımadım denin yellerde gitti

Bir yar sevdasına canım yandırdım

Vefasın görmedim ellerde gitti

Çok yüğürdüm yare yetmedi elim

Sevda çöllerinde azdırdım yolum

Bir kuş oldu uçtu sevdalı gönlüm

Kondu yar zülfüne tellerde gitti

Sevda tuzağına düştüm tutuldum

Çarşı pazarına indim satıldım

Yola koştum bir kervana katıldım

Talandı o kervan yollarda gitti

Onca aşık geldi gitti dünyaya

Her biri gönlünü verdi sevdaya

Kimi mecnun oldu daldı sahraya

Gecesi gündüzü çöllerde gitti

Kimini yandırdı sevda ateşi
Eridi su oldu yüreği başı
Yağmur gibi gözden döküldü yaşı
Karıştı sulara sellerde gitti

Bu dünyaya her kes geldi duymadan
Kimi gitti dünya nedir bilmeden
Kimi derviş oldu geçti dünyadan
Üstü başı yırtık şallarda gitti

Kimi sultan oldu sürdü devranı
Yırdı kaftan kafa hükmü fermanı
Kiminin ezildi döküldü canı
Düştü düşkün yoksul hallerde gitti

Kimi hoş yaşadı benzi solmadı
Kimi dünyasından arzu almadı
Kimi derde düştü derman bulmadı
Kimi rüsvay oldu dillerde gitti

Felekoğlu sözü anlayan seçer
Bu fani mülküne her konan göçer
Kimi oldu yalan dünyaya duğer
Cansız hayallerde fallarda gitti.

KANAAT MÜLKÜDÜR DEVLET

Başında duygusu kamil olan insan odur devlet
Olan her fikriyle hikmet ehli irfan odur devlet
Neçe bin mallılar gitti cihanda kalmadı yadı
Senin tek bir coşan şair koyar nişan odur devlet
Neçeler indiler tahtan neçeler çıktılar tahta
Neçe Yusuf kul satıldı oldu sultan odur devlet
Neçe yoksullar oldu bey, neçe beyler oldu yoksul
Kime yardım ederse bu çarhı devran odur devlet
Güya'dır malıyla zengin amma yoksulları sormaz
Bu alçaklık yaramazlık, varsa ihsan odur devlet
Fakir belasını giymek her insanda kanaat yok
Kanaatta var isa ger sende iman odur devlet
Tac ü tahtın, mülkü malın, aşk içinde nedir kaydı
Kemal-i aşkın ancak ola giryan odur devlet
Felekoğlu'dan al bendi kanaat mülküne yüzleş
Odur dünyada idafe, varlık çıkan odur devlet.

KİRPİĞİN OKLAR BENİ

Kirpiğin okladı bağrım deldi kurşundan beter
Kanı durmaz bir yaradır oldu ceyhundan beter
Lale zülfün leyla benzin aklım aldı neyliyim
Sahrayı sevdaya saldı kıldı Mecnun'den beter
Yitirdim gündüzümü bî-hoş hayran durmuşam ..
Kapkaranlık bir gecede bir yol azğından beter
Neğmeyi efruzi aşkın verdi bu cana şarap
Öyle sarhoş olmuşam bir mest-i afyondan beter
Görmedisem seni bir dem düşer afgana gönül
Koncasından ayrılan bülbül-i şaşhundan beter
Felekoğlu'n ateşi sevdaya yaktın sonu yok
Öyle kızgın bir ateştir yandırır günden beter.

AÇILMAZ DERDE NEDİM

Bir açılmaz derde düştüm bilmezem çare nedim
Yandı bağırim bağı alazlandı ya nara nedim
Açılmaz her kimseye bu derdi herkes anlamaz
Ancak anlar derdi yar dil yerişmez yare nedim
Koncasından ayrı düşmüş bülbülü şeyda tekin
Ah ederim yetebilmem güle gülzara nedim
Bir yanımdan güçlü derya dalgası dağılar gibi
Bir yanımdan hârizar yol vermiyor hâra nedim
Tek ne çarım çağırırım çare imdat ey medet
Yar bulunmaz çevre yanım aldı ağyara nedim
Bağlamış zinciri sevda zülfü yare gönlümü
Dara çekmiş kurtaramam gönlümü dara nedim
Felekoğılu der çekerim hasreti didarı yar
Çarkışırım yetebilmem yare didara nedim .

GÖNÜL KUŞUM PERVAZ OLDU

Gönül kuşum pervaz oldu

Havalandı inmez oldu

Uçtu gitti yüce yüce

Dağlar başın dönmez oldu

Dağlar başın ben alaydım

Ben çalaydım çağıraydım

Gökte uçan turnalardan

Nazlı yarı ben soraydım

Yüce olur dağlar başı

Yolcuya yol vermez taşı

Ben ayrıldım nazlı yardan

Yaktı beni yar ateşi

Yüce dağlardan aşaydım

Yar köyüne olaşaydım

Gireydim yar halvetine

Beyaz kola dolaşaydım

Felekoğlu yadlar yari
Nice aşar bu dağları
Hayal olmuş gözlerine
Yarin kızıl yanakları.

YADLARAM EY YAR

Seher yeli dalğa dalğa esende
Siyah zülfün telin yadlaram ey yar
Gönül kuşum uçup dağlar kesende
Köyün, kendin, elin yadlaram ey yar

Baharın yazında bağlar yatanda
Kumru bülbül ağaçlarda ötende
Bağçalarda konca güller bitende
Yanağın, elin yadlaram ey yar

Ördek, sona, göleden göle uçanda
Yeşil ağaç kızıl çiçek açanda
Bülbül gülden tomurcuklar içende
Gül ağzının, balın yadlaram ey yar

Felekoğlu diyor gönül coşanda
Düşüntü dağılıp duygu şaşanda
Can uçuşup, kızığın sana koşanda
Daha özge halin yadlaram ey yar.

ALEM'DE VAYLAR

Alemde hallar alemde dilazar
Biri heydir biri huydur biri hay
Üç hal var insanın rehatin bozar
Biri haset biri tama biri vay

Dünyayı sarf eder hoş aşkı olan
Aşkın pazarına bir baş vur dolan
O pazarda dellallenip satılan
Biri sözdür biri meydur biri nay

Aşıklar pazarında cevher açarlar
Arifler alırlar bir bir seçerler
Üç içki var yasak değil içerler
Biri kahve biri tütün biri çay

Çarğı döner dahrın azgın bozgundur
Arzusu var elbet ona yorgundur
Üç nesne var feleklere uygundur
Biri güneş biri yıldız biri ay

Cevr-ü cefâ her dem dahrın işidir

Cevrine dayanan duran gişidir

Üç hal var insanın olsa yahşıdır

Biri kemal biri varlık biri ray

Felekoğlu diyor devran çarkışır

Bir karada kalmaz döner değışir

Üç nesne var savaşlarda çarpışır

Biri kılıç biri kalkan biri yay .

ÇALIŞ YURDUNA

Çalış yurt uğruna durma yurt oğlu
Yurdun gibi sana bir diyar olmaz
Yadlar için başın yorma yurt oğlu
Yad ellerinden sana yavar olmaz

Durma dolaş yurdun deşt-ü dağını
Pasvanı ol koru sol-u sağını
Bağvanı ol koyma susuz bağını
Doğru derler susuz bağda bar olmaz

Ey yurt oğlu bu sözün harfin
Dilber teki yurdun sen eyle sarfın
Bu dilberin verme ellere zülfün
Bu dilberden sana güzel yar olmaz

Her sözü sarf eyler ehli dekayık
Naşr olur aleme ondan hakayık
Atalar sözüdür yurt merde layık
Yurda hizmet gibi merdekar olmaz

Vatan nedir sağla a bu pazarı
Sat kanını, satma yurdu, diyarı
Yurt uğrudur her dem yurt bahtıyarı
Yad yurduyla kimse bahtıyar olmaz

Felekoğlun dinle ey vatan-perver
Vatan bir gömlektir cismini örter
Baş yor vatan için ey er oğlu er
Zira baş yormadan adın er olmaz .

BAK YURDUMUN BAYRAĞINA

Havalan ey bayrağım sensin şiarı yurdumun
Ordu millet sana bağlı kamu varı yurdumun
Alem-i devlette sen devletimin bayrağısın
Senin adındır cihanda itibarı yurdumun
Sen Irakın gülüsün, bülbüllerin afganısan
Türlü ranginde gül eylenmiş baharı yurdumun
Her vatandaştan bugün hizmet ravadır şanına
Yüce man şanıdadır namusu arı yurdumun
Vatan halkın topladın sen birlik ettin aferin
Dünyada şan eyledin ey yadigarı yurdumun
Bir terazisin adeletle Irak ölçüsüne
Duruşun sabit kadem düzgün ayarı yurdumun
Dalda durmuş daldalamış bu vatani dal boyun
Bir dayaksın yurda ey-burcu duvarı yurdumun
Yel eserken dalğalarsın seslenir sende zafer
Duşmanı çansın kavar ey intisarı yurdumun
Sen buyur ben askerim uğrunda kanlar dökmeye
Bağlıyım farmanıya ey tacı darı yurdumun
Çeme benzer ordugahın arası aslan dolu
Geçmeğe düşmana yol vermez kenarı yurdumun
Felekoğlu yazdı vasfın çün şeref beyrağısan
Şanına hürmet reva kılsın kibarı yurdumun .

BEN VE YURDUM

Toz uçuntu söz götürmem göz yaşından eriyim
Ben Irak perverdesiyem perverin askeriyim
Ben vatandaşım vatanda toprağım taşım budur
Din peresitim taşına toprağına taparıyım
Cennetimdir çöl çimen-i dağılığı gülzarlığı
Her dem onun pasvanı seyircisi gezeriyim
Bin gülistana değişmem bir gülün gülzarını
Çün onun ses kaynağı Kumru tekin öteriyim
Gönül kapan dilberimdir tutkulandım ben ona
Asıldım zülfüne bağlandım onun duçarıyım
Ey muhakkik al yazarlardan dolaş kaynakları
Onu her dem yadlayan bir şair-i yazarıyım
Felekoğlu'yum Iraklı gömleğimdir vatanım
Onu yad ellere satarsam eğer serseriyim .

YURT GÜVENİR SİZLERE

Milleti yurdu düşünmek er gişinin şanıdır
Yad-u yabandan yurt bekler yurdunun pasvanıdır
Er gişinin gömleğidir yurdu örter gevdesin
Toprağı eti kemiği taşı suyu kanıdır
Çekerse yurt uğruna dert er gişinin kaydı yok
Yurdunun esen yeli çün derdinin dermanıdır
İşte bekler gençliğiniz yurt gereğinizdedir
Gelecekte yurda bekçi sizlerin devranıdır
Yurt için gam çekmeyen er sanmasın kendini er
Yurduna baş vermeyince yurdunun düşmanıdır
Yurda yar ol durma çalış beslemiş yurdun seni
Yurduna yar olanın yurt bağıdır bostanıdır
Kil-ü kale verme gönlün cansız işe yorma baş
Uçar kuşu gökte almak vahiller ünvanıdır
Felekoğlu'n dinle al yurt her yiğidin yurdudur
Dünyasıdır, varlığıdır, dinidir, imanıdır.

SEVGİLİ YURT EŞELERE

Her zaman biz vatanın sevegilen yurttaşınız
Hizmet eyler yurda her kim, biz onun kardeşiniz
Millet bir yolculuktur bir yüce kervanı var
Kim bu kervana katılsa, biz onun yuldaşınız
Ortağınız yahşı yamana yolda bu kervana biz
Her ne ağır yük olursa kollaşıp koldaşınız
İşte kervan köye doğru yolu tutmuş düz gider
Kim bu yola taş atarsa başına el taşıyız
Felekoğlu der bu yolda arzumuz köydür bizim
Geceyi gündüze katıp dağ-u taşlar aşınız .

ZÜLFÜN DUÇAR ETTİ BENİ

Zülfünü gördüm dağılmış tar-u mar etti beni

Aklımı başımdan aldı bî-ayar etti beni

Titredikçe zülfün al gerdanda canım titreşir

Kalmadı durmağa sabrım bî-karar etti beni

Sarı zülfün zinciri sevdaya boynum bağladı

Çekti sevda şehrine sattı pazar etti beni

Zümra-i uşşaka arz etti beni bekler mezet

Kıymete vermez karar ol intizar etti beni

Çizdi aşkın kalemi takdiri aşkım dediler

Bilmez anı hale ne itibar etti beni

Felekoğlu'n böylece zülfün duçar etmiş diyor

İşte zülfün genç iken pir ihtiyar etti beni .

GÜLŞANDA BÜLBÜL

Bülbülü gülşanda gördüm nale-i sedası var
Vaya düşmüş öyle bildim ani bir sevdası var
Damla damla dökülür göz yaşı gül yaprağına
Güliden ister çare bağrın gösterir yarası var
Derdini derdime benzettim görünce halini
Mecnuna dönmüş yitirmiş aklını leylâsı var
Dedim ay-bülbül sana benzer duçarım ağlama
Sende konca derdi varsa bende yar belası var
Dertli çoktur şu cihanda bes sen değilsin yalnız
Sana benzer herkesin dünyada bir uması var
Bunca gülden bağrına eğer batırsa bir diken
Kırpikle canını delmiş o yarin gamzesi var
Felekoğlu'n dinle bu hale dayan ey bülbülüm
Sana aşkın nazı varsa ona işkencesi var .

DİL VE CANIM SENDEDİR

Gerçe cismim bende-ise dil ve canım sendedir

Bülbül-i zarım gülistanım fıganım sendedir

Bağı gülşanın yitirmiş kumruyu nalen gibi

Konmağa yok dal budağım eşyanım sendedir

Gözler iydim yolları ha dediler yar geliyor

İntizar iydim sana çün karubanım sendedir

Ben marakı sevdayım o şah cemaline bugün

Arzularım bezmi gahın mehribanım sendedir

Aç dilin ey sevdiğim aşkı seda ver canıma

Ehli zavkım neğme-i şirin zebanım sendedir

Derd-i aşkından ezildim arzu lukman etmedim

Çünkü yoktur başka çarem dert dermanım sendedir

Felekoğlu'yum beni aşkın fırakı öldürür

Öldürürse beni aşkın belki kanım sendedir .

AŞIKA YARSIZ CEHENNEMDİR CİHAN

Senden ayrı düştüğüm geceye akşam olmasın
Sensiz eğlence seversem bana aram olmasın
Dünya zindandır bana sensiz inan ey sevdiğim
Gülistanda bade sensiz hoş mezecim olmasın
Havasım şahlıkta ğer varıysa sensiz dünyada
Yaşamasın devletim devranile ram olmasın
Sevmişem candan seni başkasına dönmez gönül
Senden ayrı yar seversem bana hem-dem olmasın
Gül yanağın servi boyun saldı sevdaya beni
Sana karşı gözüme bir boy gül endam olmasın
Aşıka yarsız cehennemdir cihan ey nazinan
Varıysa cennetle hur sensiz bana kam olmasın
Felekoğlu'na hayalin kutlu bayramdır diyor
Varıysa bayram bana sensiz kutlu bayram olmasın .

YARE BİR DUYGU NAME

Basma yar bağıma dağlar bir de dağlar üstüne
Dökmesin yaş gözlerim sungun yanağlar üstüne
Bunca yıllar çekmişem âh-ile aşkın kahrini
Demlerim gamle geçirttim çağı çağlar üstüne
Çok geceler uykusuz aşkınla çok ettim savaş
Parça parça gözlerim kan tuttu ağlar üstüne
Aşka yazık ederse aşkın yolunda bu emek
Konuşmam bu yolda çok yoksul konağlar üstüne
Yıkma bu sevda sarayın eyleme bezmin viran
Ağu dökme sevdiğim dolu çanağlar üstüne
Dökme bu sehpa-i aşkı kurbasın hor eyleme
Reva görme basma geçsin her ayğlar üstüne
Koyma feryat eylesin bu yolda âh çeksin kadeh
Yazık olsun kala hasret gül dudaklar üstüne
Sönmesin aşkın çırağı sevdiğim koy haline
Çarkışan pervaneyi şimdi çırağlar üstüne
Bağı gencin yaprağını dökmeden badi hazen
Bülbülü ürkütme koy konsun budağlar üstüne
Sevda bağından suyu kesme kurumasın bu bağ
Yıkma yüce dağları coşkun bulağlar üstüne
Felekoğlu'dan bu bendi dinle al ey sevdiğim
Atma bu sözü yabana tut kulağlar üstüne .

YERLEŞEN SEVDAYI BALTA AYIRMAZ

Sevda yerleşse gönülde gözden olsun be-si yok
Gönülden yazda olan bir sevdanın aynası yok
Gözden olan gönülden olur diyerler doğrudur
Kim o sevda bir mecezi sevdadır esası yok
Leylâyı görmezdi Mecnun yılda, ayda, haftada
Belki canında onun hiç başka bir sevdası yok
Çün onun adını Mecnun eyledi leylâ yüzü
Deyme her bir aşıkı mecnun eğer leylâsı yok
Felekoğlu'n bağladı zülfü telinden astı yar
Ne açılır ne keser balta onu çaresi yok .

AŞKI MECNUNDAN HABER

Yokuşuydu Mecnunun dünyada hali Leylasız
Ağı sandı canına lezeti balı Leylasız
Leylâ için mal-u candan geçmeyen mecnun değil
Sevmedi dünyada Mecnun canı malı Leylasız
Leylâ adıyla cihanda buldu Mecnun şöhreti
Yoksa Mecnun bulmazıydı bu kemali Leylasız
Felekoğlu çok uzatma sevda halin Mecnunun
Geçmedi dünyada bir saat hayali Leylasız .

YİNE COŞTU GÖNÜL

Geldi aşka coştı gönül yine yarin arzular
Bağına girmek diler lezetli barın arzular
Yar hayali aşkın gönlünde bir gülşan açar
Bülbülü nalen tekin her dem baharın arzular
Aşkın yurdu diyarı maşukun dergahıdır
Yad elinde her garip olan diyarın arzular
Felekoğlu teşne candır su kenarında gezer
Kanmıyor içsin akardan can pınarın arzular .

AŞK İÇİNDE SABR-U ARAM HARDADIR

Yüceli dağlara baktım gözüme kar görünür
Aynayı sevdaya baktım hayali yar görünür
İstedim halka hayali aynayı faş etmeye
O daha vermez teselli cevri-i ağyar görünür
İstedim gizli tutam sevdayı can el vermedi
Çünkü sevda gizlenince cana azar görünür
Felekoğlu bu rengile gördü bahtın aynada
Aşkına ne sabr-u verem ve ne karar görünür .

GÖNÜL KUŞUM UÇTU EY DİLBER

Uçtu gönül kuşu pervaz eyledi
Zülf-ü gülşaniya konu ey dilber
Döndü gül çehreye niyaz eyledi
Beyaz gerdaniya konu ey dilber

Şah cemalin gören geldi divana
Sevda hevesine düştü afgana
Bağ bostaniya girdi seyrana
Gülü reyhaniye konu ey dilber

Felekoğlu gönül kuşunu saldı
Gülistana uçtu gülşana daldı
Çıkmaz oldu onda eğlendi kaldı
Sevdaşı canıya konu ey dilber .

BÎ-VEFALARDAN SAKIN

Bağ yetirdim bî-vefa yar yada verdi barını
Ağnağ etti zağlara baykuşlara gülzarını
Bunca yıllar koncasın beklerdi şâdan bülbülü
Uçarken gülzara bülbül gördü gülsüz harını
Yolcular koncasın almış kurumuş kalmış diken
Bildi boşa gittiğini ömrünün baharını
Bir telaşa düştü can girdi nedamet vayına
Geçmiş olsun dedi sandı bî-huda didarını
Dedi aşkımda vefa yok geçmişe âh eyledi
Aşka yazık dedi bildi bî-vefadır yarını
Vefasız bir yare elbet verse aşık gönlünü
Aşkı taşa çalmış olur faş eder esrarını
Bî-vefalar bilmediler bunda sevda kıymetin
Alem-i sevdada yoksul koydular pazarını
Bî-vefaya dünyada gönül veren sevdalılar
Bî-vefadan alabilmezler gönül ikararını
Oncaların kara bahtı bî-vefaya uğradı
İşte dünyada çekerler bu gönül azarını
Felekoğlu son verirken böylece davetliyor
Vefa resmin yazmak için hep cihan yazarını.

EY PERÎ YANDIM YİNE

Ey perî yandım elinden bağrım alaz eyledin
Gün be gün soldum eridim benzimi sez eyledin
Vermedin candan gönül bir dem bana ey bî-vefa
Bir güler yüz görmedim her dem bana naz eyledin
Ben seni seveli dünyam boşa gitti genç iken
Saçım ağardı döküldü başımı daz eyledin
Sevda pazarında sevda cevherin çaldın taş
Ucuz ettin onu kırdın kıymetin az eyledin
Sevda bağlarında kumrularla uçmak bilmedin
Kuycularla uçuşup çamlarda pervaz eyledin
Zehi viraneyi sevdin bir kenara çakilip
Pipo baykuş gibi viraneden avaz eyledin
Felekoğlu'n tutmağa aşk eletin pürkerilip
Zülfü kement eyliyip avcı gözün baz eyledin .

AŞK ATINDADIR HAYAL

Yar gönlündedir hayalin dem be dem cana koşar
Can içinde coş olur ol bezmi canana koşar
Bezmi cananıyla sevda badesin cana çekip
Dolu taşkın seni yadlar can heyecana koşar
Gah olur bürkan hayalin can evine gün gibi
Sanki doğmuş doğudan şavkını cihana koşar
Gah olur pervaneyi ateşi aşkın bu gönül
Dört yanında kavraşur şavkında devrana koşar
Gah olur mecnunu sevda yüzleşir kır çöllere
Arzular leylâ yüzünü çöl beyabane koşar
Gah olur yeller gibi eser yüzüne dalgalar
Zülfü çırpır al yanağa dalar gerdane koşar
Gah olur kumru-i nalen çağırır eyler figan
Arzular bağları dallar üzre afgana koşar
Gah olur sevdaya coşar çeker sevda gemisin
Karşılar dalgayı aşkı bahr-i ummane koşar
Felekoğlu hayalile atlanıp aşk atına
Azm eder aşk eline davaya meydana koşar.

AŞKIN BANA BAK NEYLEDİ

Güçlü geldi aşkın ey perî ne hallere saldı beni
Döktü yaşlar gözlerimden sellere saldı beni
Ayrılık kar eyledikçe arzuladım vuslatı
Derelere, tepelere, yallara saldı beni
İstedim can içre aşkın gizliyem gizlenmedi
Meğer destan oldu aşkın dillere saldı beni
Derde duçar etti aşkın derde derman etmedi
Onca lukmanları gezdim yollara saldı beni
Sesledi efruzi aşkın cana çılgın oynadı
Tarumar eyledi aklım çöllere saldı beni
İşimi eğlencemi âh ile afgan eyledi
Elime saz verdi aşkın tellere saldı beni
Hülyalara sürdü sürgün beni aşkın ey perî
Ülke ülke gezdirip yad ellere saldı beni
Felekoğlu diyor aşkın, aşk emeğim bilmedi
Âhımı savurdu esen yellere saldı beni .

GÜÇTÜ AŞKIN SILASI

Bî-vefa yar yada düştü sevda yar oldum yine
Gitti viran oldu aklım tarumar oldum yine
Nef-he-i aşk esti cana vuslatı yar istedim
An be an sabrım üzüldü bî-karar oldum yine
Sevda halin bilmeyen bir yare verdim gönlümü
Bozuldu sevda ayarım bî-ayar oldum yine
Sevda kervanına girdi bilmedi yol yürüşün
Çeke kaldım kahrını yolda duçar oldum yine
Bî-vefadır duygusu yok sevdim âh ya neyleyim
Zülfüne bağlandı boynum horizar oldum yine
Ezdi döktü beni kahrı bağrımı kan eyledi
Ciğer yaşımla döktü gözden Eşkibar oldum yine
Sevda yolunda yoruldu taşla çaldım sevdayı
İşte aşıklar içinde şaramsar oldum yine
Felekoğlu sevda yolunda sıra yoktur diyor
Ben sıra vayına düştüm dîlfikar oldum yine .

BEN BÎ-KARAR YAR BÎ-HABER

Can sana kurban dedim yare inanmadı yine
Türlü türlü and içirtti bana, kanmadı yine
Mane-i aşkı okudum sesledim sır canına
Belki dedim uyanır aşkı uyanmadı yine
Yari çirk ettim dedim belki usansın bu gönül
Çirk-i yari bastı bağrına usanmadı yine
Dedim ey gönül bu dünya sevdalı can doludur
Büktü başın yan, dudak büzdü beğenmedi yine
Felekoğlu dikti bir bağı vefa, o yar için
Kesti yandırdı vefa bağın utanmadı yine .

MÜRŞİDİ SEVDAYI BUL

Gülistandır yar cemali nef-heyi anber-i var
Zülfü gülşanda uçar bülbül tekin yan-perî var
Saçları mayşaya benzer korkuzar aslan dolu
Her tilinde ağzı odlu sanki bir ajdarı var
Ger* çatarsa kaşların avcı kemandır gözleri
Yağdırır od aşkın canına ateş tiri var
Dil açarsa nazıyla ger aşka verse hücum
Her sözünde aşkın bağına bin hançeri var
Şey-veyi aşkıyla hüsn-i aşıkı bî-hoş eder
Canını efsünile meftun eder bin sihri var
Sahne-i gerdanı bir bağı safadır aşka
Geçmeğe yol vermez ona perçeper çember-i var
İşte sevda bir ateştir gizlidir canlardadır
Her ne kim canda yanarsa çehrede eseri var
Çokları yandı yakıldı çokları da yakılır
Bu ateş yanar âlemde çok zamandan beri var
Sevda derdin çekmeyenler sevda bilmezler nedir
Sevdadan bî-haberin dünyada ne haberi var
Felekoğlu talip ol mürşidi sevdaya yeriş
Sevda bir yoldur hakikat manevi rehber var.

*Eğer.

REYHAN SAÇLARIN

Görmedim gülşanda gülçin saçı reyhanın gibi
Esmedi canıma koku nef-he-yi canın gibi
Güçlü rüzgarlar başımdan esti geçti duymadım
Duygumu dağıtmadı zülfü perişanın gibi
Yadlarım aydın cemalin aya baksam geceler
Ayı gözler gözlerim çehreyi tâbanın gibi
Basılır canıma dağlar seni yadlar incimez
Cana hiç kar eylemez ol dağı hicranın gibi
Attılar peykaneler oklar güler duşmanlarım
Uğramadı cana tiri, tiri peykanın gibi
Can diler oklar atıldı kavs-i duşmandan bana
Hiç biri delmedi bağrım kaşı kemanın gibi
Felekoğlu'n gözle vurdun bağrını kan eyledin
Hangi avcı vurdu avın böyle nişanın gibi .

MEŞK-İ ZÜLFÜN BENİM OLSA

Meşk-i zülfün benim olsa gülü reyhan istemem
Geceler olsa cemalin mah-i tâban istemem
Sahne-i gerdanına mestane hal baksa gönül
Behişt içre ey peri bin huri hubân istemem
Al sineyden dökülen ter derdimin dermanıdır
Damlası derdimi sağlar, daha lukman istemem
Esitânı kuru taşın gönlümün konağıdır
Bin sarayı Ad'ie, arşı Sülayman istemem
Ey peri bilki ölünce senden ayrılmaz gönül
Beni sensiz eyleseler şahi cihan istemem
Felekoğlu'yum hayalin gönlümün seyranıdır
Zülfü tellerine baksam bin gülisat istemem.

AŞK ÜMİDİM BEKLENİR

Yeter artık ey ümidim yüreğim kan oldu gel
Gözlere tırmandı kan yaş ile giryan oldu gel
Dem be dem sabrım üzüldü bende aram kalmadı
Can sığışmaz gey* bu dünya cana zindan oldu gel
Gam hücum etti gönül şehrimi yağma eyledi
Yıkıldı umah sarayım düştü viran oldu gel
Bezmi aşkı bozdu aşıkları kıldı tarumar
Her biri bir yan olup bezmi perişan oldu gel
Koştı kervanını gönül çeke aşk ülkesine
Darmadağın durdu kervan yolda pişman oldu gel
Vuruldu âfeti bir rüzgara kervan uğradı
Dağılıp sevda yolunda gitti talan oldu gel
Yorulдум sevda yolunda almadım kesb-i hayat
Gitti sermaye-yı dünyam aşka kurban oldu gel
Yarı dünyam bitti elli yaşı geçtim ey ümit
Arzular çok arzuladım hebsi yalan oldu gel
Kaldı canım aşk elinden yaralı dad-el-aman
Ey ümidim belke senden çare derman oldu gel
Felekoğlu'n son nefeste koyma nekem ey ümit
Bekliyor umağı aşkı bunca zaman oldu gel .

* Geniş , Büyük .

BAŞINA DÖNDÜM YİNE

Sevdaya kavruldu canım ey perî yandı yine
Dayanamam ayrılığa başına döndüm yine
Acı incik sözlerinden canım ürkünmüş iken
O yalan cadı diline uydum aldandım yine
Sevda tasasında gönlüm bağına girdi debeng
Attı bir ok avcı gözün düştüm avlandım yine
Sevda eğlencesi kurdun, sevda badesin süzüp
Bir içim içtin, bana verdin içip kandım yine
Bin ödeksizliğini bir ödeğe bağışladım
Sana kızgın kalkmış iken sıst olup indim yine
Felekoğlu geçti vardan başına döndüm diyor
Zülfüne bağlandı gönlüm sardı sallandım yine .

BÂDÎ GÜLİSTAN ESİYOR

Uyan ey bülbül uyan bâdi gülisat esiyor
Fasl-i gülşandır cihan şimdi tebisten esiyor
Koy şifa bulsun deruni dildeki zehmi hazen
Çare fırsattır bugün her derde derman esiyor
Yetti arzusuna yer aldı çiçeklerden murat
Âh çeken hasretli cana vasl-i canan esiyor
Her çiçek zülf açtı salları, giydi donun her ağaç
Her gönülde arzu var gülzara seyran esiyor
Gel bu gafletten geç ey bülbül şu fırsat geçmeden
Gül demidir şimdi bülbüllere afgan esiyor
Felekoğlu der öt ey bülbül sadanın vaktidir
Rinde gönlüm ülkesinden zavkı elhan esiyor .

DİLDİR YAPAN, DİLDİR YIKAN

Aşkara yare ağyara gösterir insanı dil
Dostunu duşman eder gah dost eder duşmanı dil
Gah olur bir kızgın ateş yandırır çevresini
Gah olur sel abı itfa söndürür yananı dil
Gah olur yıkar gönüller mülkünü viran eder
Gah olur yapar düzeldir tak eder viranı dil
Gah olur hoş huyuyla her kimseye ihsan eder
Gah olur yele verir berbat eder ihsanı dil
Gah olur zavkı safadar cana şadlıklar verir
Gah olur türlü cefaya uğradır bu canı dil
Gah olur cehil dalalet küfür bî-din görünür
Gah olur dindar görünür zikr* eder sübhanı dil
Gah olur efsüni ile bir işe sultan olur
Gah olur elden giderdir fırsatı sultanı dil
Gah olur arifi dâñâ hakkı na-hakkı görüp
Gah olur hiç ara seçmez ta-a-yi isyanı dil
Gah olur duygu dolar bir âlemi irfan olur
Gah olur deli aramaz dâneyi nâdanı dil
Gah olur fitne salıp bî-suç yere kanlar döker
Gah olur suya döner birden yuyar al kanı dil

*zikir.

Gah olur sözü yaman her bir gören ürker onu
Gah olur çemde öğürlükle tutar aslanı dil
Gah olur kaçıırır elden dağıtır yaranını
Gah olur şirin sada ile çeker aylanı dil
Gah olur badi hazen koncaların benzin bozar
Gah olur eser nesimi hoş açar gülşanı dil
Gah olur hançer tekin cana dokunur yarası
Gah olur her yaraya derde eder dermanı dil
Gah olur cefayı mekruh halk onu inkar eder
Gah* olur badi gülistan savurur reyhanı dil
Felekoğlu dilde mi suç, yoksa var bir hakimi
İçeriden hükm** olunca naşır*** eder farmanı dil .

* Gâh.

**Hüküm.

***Naşir.

SABADAN BİR HABER

Gülistandır ap saba ver bize aradan haber
Bülbül-ü naleneye ver gülü ra-nadan haber
Bize bildir bu gülistan nedir Allah aşkına
Vahiyet ahline sen ver ruh-i manedan haber
Sen eserken konca güller açılır ihfâ-iken
Bu suratla sen verersen sırrı ihfâdan haber
Ese geldin ey saba irfan elinden şad-u kem
Aferin ger* versen ol üstadı yektadan haber
Kul oluruz sana bildir bize bu yekta nedir
Şedgi ladan geçeriz ver bize elünden haber
Baş vurup aşkın pazarın dolaşıpsan ey saba
Ne eşittin bize söyle bey-u şiradan haber
İntizardadır muhabbet ehli yollar gözliyor
Ger* varıysa sende söyle zavku sahbada haber
Felekoğlu sürdü bu diyarı aşka zavrakın
Lütfunu göster diyor ver güçlü dalgadan haber .

*eğer.

KALEM DERT YAZMIYOR

Yeter artık derdimi yaz eyleme naz ey kalem
Dertliler derdim okurlar, belke bir az ey kalem
Sen bilirsin her dili, derdin yazarsın herkesin
Eskiden sana diyerler işte dilbaz ey kalem
Padişahlara gereksin: güç ve yağşı yazmağa
Gizli fermana yetiksin şahla hemraz ey kalem
Onca bin diller bilirsin dilleşirsin gizlice
Gerçe vermezsin sada yok sende avaz ey kalem
Herkes sen öz dilince bildirirsin bilgiler
Lala, kere, sen olursun dilde hemsez ey kalem
Karadan ağı seçersin hakkı nâ-hakkı görüp
Yazarken haksız işi hattın olur sez ey kalem
Duygu defterin açarsın hep yazar şairlerin
İlmi irfanı edsersin halka ibraz ey kalem
Felekoğlu der bugün dert yazmağa sensin gerek
Yeter artık derdimi yaz ey kalem yaz ey kalem .

ZİNCİRLEME

Cenneti zahide verdim bana cennet yariymış
Yariymış her arzular dünyada her ne varıymış
Varıymış her bir gönülde zavkı dünya lezzeti
Lezzeti dünyada her bir kimse bahtıyarımış
Bahtıyarıymış o kimse ger* olursa la-ubal
La-ubali olmayan dünyada kim duçarıymış
Duçarıymış bunda herkes nefis için ben bildiğim
Bildiğim nefsi maham ifratında icbarıymış
İcbarıymış aşıkı maşuka mahküm eyleyen
Eyleyen her cana hükmü nefis için didarıymış
Didarıymış bülbülü gül için afgana çeken
Çeken var elbet gönülde onu bir güçbarıymış
Güçbarıymış işte dolabında bu çarhı felek
Felekoğlu gücüne cuğaz onun yazıymış .

*Eğer.

HER GELEN DURMAZ DÖNER

Dahir devri bî-vefada kalmıya hiç bir gelen
Her gelen kalmaz gider hiç bir gelen kalmış değil
Atalardan söz kalıptır ağılıyacak her gelen
Her gelen kalmaz gider hiç bir gelen kalmış değil

Gah güleni ağladır gah ağlayanı güldürür
Bir dem açar güllerin benzini bir dem soldurur
Aman vermez bu cihana her geleni öldürür
Aman gelen kalmaz gider hiç bir gelen kalmış değil

Onca Yakubu nice Yusufa gıryan eyledi
Onca Ferhadı nice Şirine kurban eyledi
Onca tahtı Kesrivanı yıktı viran eyledi
Her gelen kalmaz gider hiç bir gelen kalmış değil

Felekoğlu çarhı dünya âlmi halka madar
Her gelen durmaz döner bir az hemen seyran eder
Kim bilir ya her gelen hardan gelir hara gider
Her gelen kalmaz gider hiç bir gelen kalmış değil .

AĞAÇ YAVAŞ YAVAŞ DALIN UZADIR

Geçer elbet kışın çağı ey bülbül
Al yeşile döner çöl yavaş yavaş
Gözedirsin sen de bağı ey bülbül
Bahar gelir biter gül yavaş yavaş

Sazı çalan bilir düzeldir teli
Telin çalğının uydurur eli
Çocuk anasından öğrenir dili
Ona göre açar dil yavaş yavaş

Ağacı ekerller açarlar suyu
Onu korumaktır bağvanın huyu
Yücelir gün be gün uzanır boyu
Her yanına atar kol yavaş yavaş

Felekoğlu sözün burada biter
Bağ olan yerlerde kumrular öter
Yurduna yözleşen yolcu ha yeter
Aşar dağlar keser yol yavaş yavaş .

ARA SALIK AL

Düşünce atın koş bir colan eyle
Dünya hülyaların dolaş salık* al
Gez bağça bağların bir seyran eyle
Çağrış kumrularla dilleş salık al

Gör nicedir kumruların afganı
Türlü neğmeleri türlü elhanı
Ya nedir hikmeti ilmi irfanı
Gizli manesine olaş salık al

Tanı bağvanını gör nedir huyu
Sor ne kaynaktandır bağının suyu
Hangi dağın daldasındadır köyü
Ara sor yolunu aylaş salık al

Gün şavkında yürü çıkma yanaşa
Girme karanlığa büdreme taşa
Fanusu efleke kıl bir tamaşa
Hakkın çırağına yüzleş salık al

*Sâlik.

Felekoğlu hakkı hakla irfanda
Birliğini sağla kalma güm anda
Her dem onu yadla gönölde canda
Bezmi dergahına yaklaş salık al .

KEMAL KERVANI

Ülkelere koştuk kemal kervanın
Şeriat bağından geçer yolumuz
Savurdu kervanın tozun dumanın
Marifet bahrinden esen yelimiz

Sordular kervanı öyle uludur
Hassı* elden koşmuş neler yüklüdür
Dedim yükler ilmi irfan doludur
Bilgistan şehridir bizim elimiz

Yükseldi kervanın tozu dumanı
Ağır bulut oldu örttü cihanı
Yağmur döktü gark eyledi her yanı
Derelere çoğar akar selimiz

İndi su toprağa bitki bitirdi
Yaşardı her bitki barın götürdü
Gülistana döndü güller yetirdi
Kemal bağçasında açtı gülümüz

*Hangi.

Ağaçlar don giydi bezendi dallar
Döküldü afgana kumru bülbüller
Ötmeye başladı açıldı diller
Gülistandan sada verdi dilimiz

Şad oldu gönüller gülüştü yüzler
Başlandı arada sevdalı sözler
Birlik sadasıyla çalındı sazlar
Kemalet bestesin çaldı telimiz

Felekoğlu diyor bulduk kemali
Dünek dergahımız hakkın cemali
Almaz kulağımız boş kilu kali
Bağışlasın bize Hak kemalimiz .

ÂLEM'DE HUYLAR

Türlü türlü alem cihan içinde
Herkes hayalinde dünyaya dalmış
Türlü türlü huylar insan içinde
Kimi süfle, kimi alyeye dalmış

Kimi malik olmuş hüsnü cemale
Kimi sahip olmuş zate kemale
Kimi gönül vermiş dünyaya mala
Ölümlü dünyada eyvaya dalmış

Kimi aşka duçar oldu bağlandı
Vefasız bir yare yandı dağıldı
Sel oldu gözünün yaşı çağlandı
Gücü yerışmeyen sevdaya dalmış

Kimi dastan olmuş dilden dillere
Kimi yolcu olup koşup yollara
Kimi mecnun olup düşüp çöllere
Leylâsın arzular sahraya dalmış

Cihan bir saraydır türlü döşelir
Konan göçen çoktur dolu boşalır
Felekoğlu düşündükçe çoşalır
Âlemden âleme hülyaya dalmış .

GENÇLİK YAŞLA DEĞİL

Boy uzatmış her gişi, her iş onun işi değil
Her ağızda vardı dil, her söz onun harcı değil
Atanın acı sözü çocuğuna öğüt olur
Acı sözden öğüt alan, söz ona acı değil
Huyudur sevdalının, sevdiğin öve söz ile
Dişlerine inci diyer, belki de inci değil
Felekoğlu yurda gençlik davasın çoktur kılan
Başta sevda olmayınca yurdunun genci değil .

ÖTÜKEN BÜLBÜL

Sensin gülistan bülbülü gül hevesi sendedir

Türlü neğmeler ötersin dil hevesi sendedir

Nisiminle yayılır sesin kulaklara değer

Seher gülşan üzre esen yel hevesi sendedir

Dünyada her milletin bir sesi var, bir sazı var

O saza el oynadıysan tel hevesi sendedir

Felekoğlu sevgilisin duygularla karşılar

Yurda sevgi taşıyan gönül hevesi sendedir .

GEÇMİŞ ODA KAZAN KURMA

Sorma geçmiş aslını sor şimdi kan kardeşini
Sürme aşkın koyma yollarda yayan yoldaşını
Sana duşman yol görürse seni asla korumaz
Kurtar etmez bu yollarda yad elinden başını
Şimdi bir yoksul vatandaş yegdi aslından sana
Hiç olmazsa şenlik eyler yanını yanaşını
Asıloğlu olma şimdi, yurd-u millet oğlusun
Yurd-u millet uğruna göster bugün savaşını
Sen asıl merdana ol yurduna bir şöhret kazan
Yiğit ol duşmana verme toprağını taşını
İşte şimdi duygu donun giymek istersin eğer
Verme her terzi eline biçmeğe kumaşını
Felekoğlu geçmiş odların dumanın arama
Sönmüş ateşe kazan kurma pişirmez aşını .

HÜNERMEND OL

Hüner öğren ey öğrenci şans insandır hüner
Her karanlığa ışıklar şem-i süzandır hüner
Gün doğarken doğudan nice kavalat geceyi
Öyle cehli kavalat, bir merdi aşandır hüner
Hünerdir her çığ demirden kapıların kilidi
Kapanmış kapıları açmağa femandır hüner
Hüner bir dalğaya benzer denizlerden silkinir
Lafı lof gemisinin garkına ummandır hüner
Gerçe hünerlere katıl kilu-kelden sakın ol
Arif ağzından kopan marifet afşanıdır hüner
Onca lukmanlar hünerle dertleri sağladılar
Onca cana verdi sağlık, derde darmandır hüner
Hüner ile insanoğlu her neyi var eyledi
Attı varlık topunu, meydana çögendir hüner
Hünerdir her cahile meydanda karşı çırpışan
Merd elinde cahilin tiğnine kalkandır hüner
Gök uzaylara hünerle yer yüzünden uçtular
Seyri eflek eyledi göklerde kervandır hüner
Hüner öğren ey öğrenci dil açarsın her yana
Çağrışan kumrulara sonsuz gülistandır hüner

Ey  ğretmen  ğremin almazsa  ğrenci eğer
Suçlu  ğrenci değilse, sende nuksandır hüner
Felekoğlu der ey  ğrenci hüner öğren alış
Dünyanın her köşesinde elde sultandır hüner .

YORULMA EY KİNDAR

Tanrıya bel bağlamışız kullardan korkumuz yoktur
Vatan halkın birlemişiz ellerden korkumuz yoktur
Su salma şehre ey kindar bizi gark edebilmezsin
Tufanlar uğradı geçti sellerden korkumuz yoktur
Her ne güçlü olsa dalga bizi çırpıp kapabilmez
Ummanların özgeciyiz göllerden korkumuz yoktur
Çok yorulma üfürmekle sönmez yanan چراغımız
Tozanaklar çok görmüşüz yellerden korkumuz yoktur
Uzak yakın yol kalmadı her yokuşa çaremiz var
Denizlerden vurup geçtik yollardan korkumuz yoktur
Mal koyup başın kaçırma fitne salıp gülemezsin
Bu yurda canlar vermişiz mallardan korkumuz yoktur
Her ne cevr-ü cefa olsa, ona hiç kaygımız olmaz
Dolam devranlar dayandık yıllardan korkumuz yoktur
Biz bu yurdun pasvanıyız kafamız uykudan geçmiş
Dağlar dereler gezmişiz çöllerden korkumuz yoktur
Boşboğazın dolazması, çinebazın lafı köftü
Bize söz kondurabilmez dillerden korkumuz yoktur
Hikmet biziz, irfan biziz, yah-lakırdı bize neyler
Dilbazlar şaşıtlar bizden lallardan korkumuz yoktur

İlmi irfan sehesinde felsefeye kıldık nazar
Efsaneler ezberledik fallardan korkumuz yoktur
Hakka gönlün bağlayana çokluk, azlık kar eylemez
Demirden atlarımız var, Fillerden korkumuz yoktur
Azmimizden dönmeyiz hiç, nolacağın görer insan
Felekoğlu der nola her hallerden korkumuz yoktur .

YARANIŞ

Düşün bunca yaranışa
Bir yaradan yaraştırmış
Gökte olan görünüşe
Uzaylarda yerleştirmiş

Yaratmış dört ataları
Dört çağları oyaları
Kış, bahar, yaz, güz ayları
Birbirine ulaştırmış

Toprak, su, od, yel atalar
Kış, bahar, yaz, güz oyalar
Bunlardan olmuş her neler
Atalardan türeştirmiş

Güneş oldu dünya payı
Işıklandırdı dünyayı
Olan yıldızları ayı
Dünyalara paylaştırmış

Güneş dünya ırağıdır
Işıkların kaynağıdır
Yıldızların bağığıdır
Çevresine dolaştırmış

Var eyledi dirlikleri
Bölük bölük birlikleri
Türlü çehreyle renkleri
Yaranışa bölüştürdü

Her gelen can bu cihana
Buruşur bir yeni dona
Konar kervanlar bu hana
Öyle kopup göçüştürmüş

Herdem bir don giyer cihan
Biter bitki açar çimen
Birdem kurur olur viran
Çağıdan çağıda değıştirmiş

Her bitkide can gizledip
Suda, toprakta gögledip
Yelde, güneşte besledip
Gevdelere giriştirmiş

Felekoğlu sözü bitir
Seçip dinleyene yetir
Yaradanı dile getir
O ki seni dileştirmiş .

HALIKIN HALKIN DÜŞÜN

Can özü gevdeyi toplar arasında gizlenir
Kudreti rabbeniden biri birile düğlenir
Yemek, içmek yoluyla, gevde bulur can-u kemal
Gevde yetince kemale daha bir can seslenir
İki can var gevdede her biri almış bir görev
Nefse hakimdir biri fili diğerden gözlenir
Nefse hakim yemek içmekten bir hassedir
Ol biri Hak askeridir gevdelerde dolanır
Terk ederken gevdeyi biri birin alır gider
Yaradanı bilir ancak o neye yüzlenir
Felekoğlu söze son ver, halıkın halkına dal
Nice toprakla sudan, ateşle yelden toplanır .

YOK İKEN VAR OLDUM

Ademden var olup geldim

Götürenin birliğinde

Devleti lahuta daldım

Daldıranın birliğinde

Lahuttan yellere döndüm

Esip yellerde yellendim

Sırrı kudrette saklandım

Saklıyanın birliğinde

Katra oldum suya indim

Denizlerde dalgalandım

İtip sellerde çağlandım

Çağladanın birliğinde

Buhar oldum havalandım

Gökte bulutla dolandım

Yağmur oldum yere indim

İndirenin birliğinde

Dört atalara yüzlendim
Ondan ona dolazlandım
Türlü donlarda gizlendim
Gizliyenin birliğinde

Suda toprakta köklendim
Şorun içtim bitkilendim
Güneşte yerde beslendim
Besliyenin birliğinde

Bitkiden bir dona döndüm
Sürüldüm bir şehre indim
Gizli bir kaleye kondum
Konduranın birliğinde

Bir dem çamurla yuğruldu
Girdim kalıba doğruldu
Ekisre indim duruldu
Duruldanın birliğinde

Gizli cahlara dolandım
Al kızıl dona burlandım
Türlü türlü renge döndüm
Dödürenin birliğinde

Bir dem zindana atıldım
Dokuz aylarca tutuldum
Yurdu vadeye kurtuldum
Kurtaranın birliğinde

Hemen öğrendim tepreştim
Baş uzattım yola düştüm
Dünya kevanına koştum
Koşturanın birliğinde

Felekoğlu coşkun bu halk
Halkı yoktan götürdü Hak
Su atadır, ana toprak
Toplayanın birliğinde .

ONİKİ BURÇ NEDİR

Hak yarattı dünyayı var eyledi verdi nizam
Bir nazarla çarhı devran etti emrinde devam
Çarhı devranı oniki aye tahdit eyledi
Buldu kemalini devran oniki Ayla tamam
Verdi dünyaya tabiat suratında her neyi
Mahlukat oldu tasvvur suratı üzre maram
Bölük bölük halka karşı enbiyayı gönderip
Her birine layıkınca verdi bir âli makam
Fahr-i alem Mustafa oldu nebiler serveri
Nazil oldu şanına Haktan salavat hem selam
Oniki burç üzre kurdu dini isalmı hemen
Verdi oniki Nakibe hevzetini istilem
Oku (İnneeddîne indallâhil islam) ayetin
Dini islama verildi zati Haktan ihtiram
Aldı dünya çarhı devran oniki Ayla kemal
Dini islamın kemali oldu oniki imam
Felekoğlu çarhı devran oniki burçla döner
Burcunun her köşesinde zâhir eyler itilam .

FAHR-İ ÂLEM OLAN GECE

Başaret indi dünyaya

Fahr-i alem olan gece

Güneş müjde verdi Aya

Fahr-i alem olan gece

Hakkın kapısı açıldı

Şavkı cihana saçıldı

Karanlıktan ak seçildi

Fahr-i alem olan gece

Hakkın hikmetleri indi

Yer tiprenip farahlandı

Tavk-ı Kisra yırğalandı

Fahr-i alem olan gece

Kiliseler çalkandı hep

Yobazlar dediler ya Rab

Bu geceye onldu acap

Fahr-i alem olan gece

Vurdu kabos patrikleri
Korku dolu yürekleri
Düştü emel direkleri
Fahr-i alem olan gece

Puthaneler tipreştiler
Putperestler titreştiler
Putlar dökülüp düştüler
Fahr-i alem olan gece

Doğarken nur-u vilayet
Görüldü türlü alamet
İndi Allah'tan salavat
Fahr-i alem olan gece

Bu sır dağıldı ellere
Karıştı esen yellere
Çaldı Caras gönüllere
Fahr-i alem olan gece

Yaşı kırka kamil oldu
Ona Hak'tan Rütbe geldi
Alametler çün görüldü
Fahr-i alem olan gece

Felekoğlu rivayetten
Yazar izler hakikattan
Neler oldu alametten
Fahr-i alem olan gece .

MUHAMMED'E NE DEDİLER

Karanlıktan oynadı bark
İndi beyana Muhammet
Bu cihana verdi ravnak
Şavkı her yana Muhammet

Bu dünyaya koştı kervan
Yükleri top dolu iman
Edep, erkan, ilmi, irfan
Verdi alana Muhammet

Zati ünvanı Emindir
Rahmeten lil'alemindir
O seyyidül mürselindir
Erdî bu şana Muhammet

Yağmur gibi döktü rahmet
Dalgalandı bahr-i zulmet
Koştı Sefineyi hikmet
Daldı ummana Muhammet

Odur hakkın doğru kulu
Haktan aldı her usulü
Halka göster Mekke yolu
Şehri rahmana Muhammet

Zalimler ona yerdiler
Güçlü darbeler vurdular
dışın ağzında kırdılar
boyandı kana Muhammet

İmdadı haktan diledi
Yerişti haktan imdadı
Valamarı vurdu kavdı
Çıktı amana Muhammet

Tuttu kuyular kazanı
Düzgün yolları bozanı
Tezvir yazılar yazanı
Sürdü yabana Muhammet

Dalalet kömesin vurdu
Eğrileri kavdı sürdü
Şeriat bünyanın kurdu
Halka insana Muhammet

İslamın din esasdır
Onbir imam atasdır
Hakkın tebliğ postasıdır
Geldi cihana Muhammet

Hakimidir sözü hikmet
Hikmetle sağladı illet
Hastalara çare sıhhat
Koştı dermana Muhammet

Felekoğlu şöyle zatin
Alametin vilayetin
İsmarladı hak hüccetin
Sahip zamana Muhammet .

ALİ İÇİN NELER DEDİ MUHAMMET

Benim hakkın peygamberi, hakkın velisidir Haydar
İlmi şehri benim dedi, şehrin kapısıdır Haydar
Eti etim, kanı kanım ona dedi fahr-i alem
Abâ sırrına katılan, ehli abasıdır Haydar
Kulu Kanber, atı Düldül, ona verildi Zülfikar
Leşkerî hak pehlivanı, İslam farisidir Haydar
Kılıcında feth olundu, hep salusü puthaneler
Geldi Haktan fatihasi, fatih* suresidir Haydar
Ol Haybar-i tutup yıkan, köprü yapan kapısını
Yolu açan müminlere, zafer köprüsüdür Haydar
Ayeti (vel adiyat)ten el Selasil vakiasın
Dini islam favz eyledi, hakkın livasıdır Haydar
Ondadır mazdar-i hikmet onbir imam atasıdır
Peygamberin veli ahdi, varis vasiysidir Haydar
Bu belağat merkezine, çün Muhammet oldu mürsel
Odur ol merkezin burcu, burcun kalesidir Haydar
Işıklamış felekleri güneşin gör nice şavkı
Böylece din devletinin şavkı Fanusudur Haydar
Dışın kafirler kıranda, yerışti fazlı İlah-ı
Yaladı ağzının kanın, cismi âdasıdır Haydar

*Fatiha suresi.

La feta illa Ali'dir la seyfe illa zulfikar
Sesledi şanına tekbir, savt-ı sadasıdır Haydar
Haydarı görmediğim gün olmasın dedi Muhammet
Din sarayın kuran benim yapan Bennesidir Haydar
Haydarın sırrına her giz yetebilmedi her kimse
Hak ile kul arasında visal perdesidir Haydar
Felekoğlu der tükenmez kalemle Haydarın fazlı
Mehzüni sırrı vilayet sırrın kamusudur Haydar .

YÜRÜ DURMA KERBELAYA EY HÜSEYN

Azmi rahi Kerbeladır, yükle yükler ey Hüseyin
Şebdeler tiğler çekildi, seni bekler ey Hüseyin
Yürü durma Kerbelaya, sen bugün dava için
Göresin ne ise takdirden gerekler ey Hüseyin
Çok nemalar yazdılar gönderdiler tez gel yetiş
Verdiler söz döndüler, çok Mir-u begler ey Hüseyin
Kabul ettin garyet için bu cefayı aferin
Âlem-i levh-e yazıldı bu emekler ey Hüseyin
Nineva-i eyledin bir lec'eyi kerb-ü bela
Gam ticaretin koşup düzdün kelekler ey Hüseyin
Kestiler su yolların vermediler bir katra su
Kaldı teşne gül dudaklar soldu renkler ey Hüseyin
Düştü bir atşı vaveyla Kerbela sahrasına
Âh eder ehli ayal ellerde Yenkler ey Hüseyin
Fırat yollarını gözler su için ehli Rasul
Fırat kaldı intizarda su köpükler ey Hüseyin
Ehli beyti Mustafanın kaldı gülzarı susuz
Eğdi boynun geydi matem gül çiçekler ey Hüseyin
Oldu dernek leşkeri âdâ haset, kin oynadı
Süngüzara döndü çöl kuşun benekler ey Hüseyin

Derya gibi dalgalandı hadiseye başladı
Katli gâh-a yürüdü güçle ahankler ey Hüseyin
Kana garkan oldu peygamber şebihi Ekberin
Hüsnine hayran onun bin Yusuf tekler ey Hüseyin
Yeni damat Kasımın kinasını kan ettiler
Gülbe-i hüzne atıldı gül bezekler ey Hüseyin
Hasretiyle verdi can Abbas, o şemşiri cihan
Neylesin hur etti onu kol bilekler ey Hüseyin
Azgar oklandı boğazdan su yerine içti kan
Nice dönmesin kızıl kana yürekler ey Hüseyin
Kırdılar yarin yavarın seni yalnız koydular
Dört yandan her gelen bir birin itekler ey Hüseyin
Hayme-gâha sürdüler at , onca sefle bî-haya
Utanmıyıp Mustafadan , o köpekler , ey Hüseyin
Hayme-gâhda koptu atfal-u iyal içre figan
Her biri tutmuş yüzün göğde dilekler ey Hüseyin
Nice bilmem sana hiç kimseden imdad olmadı
Ya nice inmedi göklerden melekler ey Hüseyin
Ol zaman ki, canına kast eyledi ehli dalâl
Ya niçin pursulmadı çarhı felekler ey Hüseyin
Bî-haber millet ne bilsin nolduğun bunda senin
Dadın kimdir sordular mı bî-idrakler ey Hüseyin

Hak yolunda hak için meydanda başın kesilip
Avfiya bundan neşatı alacaklar ey Hüseyin
Gitti başın Şama, kaldı sahrada başsız beden
Buna tanıklık verir yer ile gökler ey Hüseyin
Kaldı açık çölde cismin abet uykusundasın
Hüzünle kan ağlar ebrîşam döşekler ey Hüseyin
Katline şad oldular , bu kavmi nâdân bî-haber
Tuttu yasın Hindiler, Farslar ve Türkler ey Hüseyin
Muhammet adın överler amma yoktur ihtiram
Göğsüne basıp geçerler ehli çirkler ey Hüseyin
Kim sana mate tutarsa can gönülden bir saat
Haydı yüz yıl kulluk etsin canı şirkler ey Hüseyin
Ağlasın göz yaşı döksün bugün ahabî kiram
Kim bugünde şad olur başına haklar ey Hüseyin
Felekoğlu köşeyi ahzane girmiş eyler âh
Derdü gamle sohbet eyler, gönlün eğler ey Hüseyin .

BİR ŞAHI CİHAN ÖLDÜRDÜLER

Kerbela deştinde bir ehli abâ öldürdüler
Nuru çeşm-i zat-i pak-i Mustafa öldürdüler
Zat-i Haydardan vücuda gelmiş o sırrı Hüdâ
İşte bir Necl-i cenap Murtaza öldürdüler
Can yetirmiş iki tahır müjdeden ol zat-i nur
Bir çiğır göştü Betül Hayrunnisa öldürdüler
Tinâtı saf-ı sadaftan zürri şehver parçası
Şak olunmuş bir şakik-i Müçteba öldürdüler
aşıkara bir şehid-i Kerbela'dır ol Hüseyin
Gizlice bir püskülü Arş-ı Âlâ öldürdüler
Varlığını koydu hak yoluna izhar etmeğe
Hak yolunda hak için bir can feda öldürdüler
Takı arş-i iktida gah-ı cihan tuttu matem
Şah peri , şah-ı makam-i iktida öldürdüler
Kara geydi mane içre ay ve gün bami felek
Ondan ötrü çünkü bir nur-i ziya öldürdüler
Azğın oldu hak yolundan kavmi şum-i bî-haya
Hakka bir doğru hakikat rahnema öldürdüler
Sanma ölmüş bir hüseyin borkana benzer öyle bil
Saçının her teline bin ebriya öldürdüler
Sanma bes öldürdüler bir Kurretül ayni rasul
Bir veliyullah çırağı, enbiya öldürdüler

Hakka duşman oldular , taşladılar hak cephesin
Saf gönülden hak ile bir aşına öldürdüler
Kırdılar yanın yavarın varlığın yağmalayıp
Koydular yarsız yavarsız bî-neva öldürdüler
Ne vazgeçti ne vazaldı ve ne de kurtardı can
Yiğitlik şanında bir ehli vefa öldürdüler
Felekoğlu söze son ver dünyada yoktur vefa
Bak nice bir üsra-ti hur Etkiya öldürdüler .

BUGÜN AŞURADIR

Bugün aşuradır hakkı sevenler

Alioğlu Hüseyin meydanda düşmüş

Kesmişler başını haktan dönenler

Leşi başsız yatar al kanda düşmüş

Kandan açmış sanki çölün lalesi

Gelir ehli iyalın vaveylesi

Ne suç etmiş bu peygamber balası

Böyle hükm-ü ravan fermanda düşmüş

Leşi delik delik oklar yarası

Baş kesilmiş daha nedir çaresi

Odur Fatimanın ciğer paresi

Zeynep feryat eder afganda düşmüş

Haymeleri yandan yakmışlar oda

Havalanmış tütün göğlere dada

Ne söndüren, ne gelen var imdada

Sanki gülzara od hazende düşmüş

O öl dolu koşun koşun müsliman
Acep yok mu onda bir ehli iman
Ne kaldıran, ne kazan var ne gömen
Sanki bir kimsesiz viranda düşmüş

Kurban koydu böyle canını varı
Şedki doğrulaya bozğun ayarı
Oğul kardeşleri yarı yavarı
Al kanda her biri yan yanda düşmüş

Zulme karşı terk etti sağlığını
Kabul etti candan ayrılığını
Elbet ehli beytin hal darlığını
Bu derdile pirgam hicranda düşmüş

Felekoğlu diyor bugüm matemdir
Matem dini İslamda ihtiramdır
Hüseyini yadlayanın gözü nemdir
Ağlar bir köşeyi ahzende düşmüş .

KATLİ GAH-I EBRIYA

Ebriyalar katlî gah-ı
Deşti keru-bela'dır bu
Makami akdesi şah-ı
Nesli pak-i âlâ'dır bu

Habibi Ahmed-ül Muhtar
O necli Haydar-ül Kerrar
Betüloğlu cihan sever
Şakik-i Müjteba'dır bu

Doldular beş bir araya
Buruldular bir âbaya
Girdiler sırrı Mevleya
Bilin ehli abâ'dır bu

Çırağı şavkı dünyanın
Makdisi aşıkı onun
Hakka kurban verdi canın
Hak için can fedadır bu

Hakka bağlayan imanı

Terk eyliyen malı canı

Bu çölde dökülen kanı

Nice ehli vefadır bu

Kırılan kavmi kardeşi

Kalmayan yarı yoldaşı

Leşinden ayrılan başı

Hüseyn ehli veladır bu

Budur halkın dönem gahı

Karanlık geceler mahı

Işıklayan hakka rahı

Bir delil-i Huda'dır bu

Felekoğlu bu dem gamdır

Bu aşura-i matemdir

Bugün her gamli göz nemdir

Aşkî matem ravadır bu .

GAMLİ ZEYNEP

Ey Hüseyin belasına
Düşüp ortağ olan Zeynep
Diyar-i Kerbelasına
Game konağ olan Zeynep

Solup saralıp gül yüzü
Kerbeladır dilde sözü
Hüseyin'e baktıkça gözü
Bağrı dağ dağ olan Zeynep

Gah-ı göğsü tutar yüzün
Gah-ı siler yaşlı gözün
Büker belin çöker dizin
Tavsız ayağ olan Zeynep

Diyor hakkındır bu hikmet
Olacaktır bu musibet
Gün çıkınca çeker hasret
Yatmaz uyağ olan Zeynep

Kan ağlayan gam cahında
Oda yanan öz ahında
Hüseyin Haymegâhında
Durup bayrağ olan Zeynep

Tutar Hüseyin elinden
Sorar Kerbela halinden
Vakia'nın hayalinden
Gönlü solnağ olan Zeynep

Cıvan yiğitlere bakar
Gözünden kanlı yaş akar
Gam odu canını yakar
Derde kaynağ olan Zeynep

Derdi çoktur açabilmez
Çıkıp kaçıp göçebilmez
Fırtattan su içebilmez
Teşne dudağ olan Zeynep

Kana dönsün âbî Fırat
Yol vermiyor ehli garat
Kalmadı canında takat
Yağsız çırağ olan Zeynep

Sada aldıkça kulağı
Yürğinde erir yağı
Yüzü, gözü, el ayağı
Kanlı toprağ olan Zeynep

Kerbeladan kervan koşan
Doğru Şama yola düşen
Yollarda ah-u zar efşan
Yoksuz sayağ olan Zeynep

Bakar bedensiz başlara
Esir giden sirdaşlara
Yakar canın ateşlere
Kuru bulağ olan Zeynep

İp olup game bağlanan
Çarhı cefaya dolanan
Şam yolunda hastalanan
Cismi nasağ olan Zeynep

Kolağ verin bu olaya
Kondular bir harabeye
Harabede Sükeyne'ye
Koynu yatağ olan Zeynep

Gah alır bengin eline
Döner sağına soluna
Ehli beytin iyalına
Bekçi durağ olan Zeynep

Diyor dönsün dahrın yüzü
Bak ne hala saldı bizi
Ağlamaktan iki gözü
Kanlı çanağ olan Zeynep

Bak bu arhı bî-vefaya

Kıydı ehli Mustafaya

Bu halile düşen vaya

Saçları ağ olan Zeynep

Felekoğlu yeter deyme

İşidenin bağrın oyma

Çekli develerde Şama

Sürgün sorağ olan Zeynep.

SUÇUN FAİLİ

Herkesin başına her türlü belayı getiren

Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili

Zevki sohbetin bozup dostun yüzünden ayıran

Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili

Kuş dilini anlamak güçtür Süleyman olmadan

Süleyman kimdir cihanda bilmez onu her nâdân

Cahliyet* aklını hali koymayan iptiladan

Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili

Bir gülistandır cihan bak zevkine safasına

Herkes uçmuş dünyada bir sevginin havasına

Başı duçar eyleyen hakimlerin pençesine

Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili

Bu vefasız dünyadır herkesi yoldan azdıran

Sabrını kararını alıp rahetin bozduran

Ayırıp öz vatanından gurbet eller gezdiren

Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili

*Cahiliyet .

Felekoğlu der gönüldür oturan İmarade*
Hükm eder bunlara hakimdir gönül bu arada
Her suçun bir faili var fili yapan burada
Ya elidir, ya ayağı, ya gözüdür, ya dili .

*Emirlik.

ÖLÜMDEN KURTULAN VAR MI

Olur bezmin sana acı

Geçer günler gelir bir gün

Çalışırsan yok ilacı

Geçer günler gelir bir gün

Can verersin baka baka

Cismin oda yaka yaka

Dağılır bu korku keşha

Geçer günler gelir bir gün

Çaresiz bir derttir yaman

Hiç bulunmaz ona derman

Çeker canın vermez aman

Geçer günler gelir bir gün

Gider cismin tutan alet

Ne kalır güç ve ne takat

Kopar başında kıyamet

Geçer günler gelir bir gün

Kavarlar seni bu handan
Ayırırlar cismi candan
Olur bu yer sana zindan
Geçer günler gelir bir gün

Terk edersin mülk ü malın
Uğrar zevale kemalin
Kalır elinde âmelin
Geçer günler gelir bir gün

Yıkılır ömrün abedin
Bozulur resmi binyadın
Yahşı kötü kalır adın
Geçer günler gelir bir gün

Yoktur onda şahla gada
Fark olunmaz bu arada
Hiç imdat olmaz o dada
Geçer günler gelir bir gün

Gider canın lahüt olur
Onu yaradanı bulur
Ağı karası görülür
Geçer günler gelir bir gün

Haktan cezasını alır
Gah arılır gah durulur
Yeni bir dona sürülür
Geçer günler gelir bir gün

Sığın Allaha ey şair
Gece gündüz çağır bağır
Düşer yükler başa ağır
Geçer günler gelir bir gün

Felekoğlu kazma derin
Düşersin içine yarın
Seni kurtarmaz eş'ar-ın
Geçer günler gelir bir gün .

BİR DİKEN GÜLŞANDA

Gülşanda bir diken bitmiş

Ya bu diken derilmez mi?

Şol dikenî gören bülbül

Ya incinip darılmaz mı?

Bağvan kulak kesme yeter

Bülbül solğun solğun öter

Ayağına diken batar

Şu bağvandan sorulmaz mı ?

İş bağvandan sorguludur

Bülbül bundan dargılıdır

Gülün boynu burguludur

Benzi solup saralmaz mı?

Ne dikendir gülde bitmiş

Her yanına şah uzatmış

Bülbül bağdan geryo etmiş

Ya bu bağa girilmez mi ?

Felekoğlu iğer yanık
Cihan başına karanık
Suya indi su bulanık
Acep bu su durulmaz mı ?.

BİR SEHER GÜLŞANDA

Seher yeli eser gülşanda serin
Yırğalanır dallar gül güle değer
Perişan zülfüne çırpır o yarin
Titrer yanak üzre tel tele değer

Sular coşar coşkun çaylardan akar
Çayır çimenlerde çiçekler kokar
Seven sevgilile seyrana çıkar
Çiğın çatma gidiş kol kola değer

Aşık ile maşuk olsalar yüz göz
Otursalar halvet çatıp dize diz
Açılır arada kalmaz gizli söz
Uğraşır dudaklar dil dile değer

Felekoğlu diyor bu güzel şanda
Yazık gördüm diken gizli gülşanda
Bülbül pervaz edip güle koşanda
Ucu dönmüş diken bülbüle değer .

BİLMEDEN BEL BAĞLAMA

Ateşine yandığımı

Bilmeyen yare yar demem

Çiğer başında tutuşmup

Yanmayan nar-a nar demem

Güzeldir dünyada varlık

Budur halka bahtiyarlık

Bu vatana yurda yarlık

Etmeyen vara var demem

Sesle mîşeden ersalan

Aldı yanın tilki tavşan

Yurt uğruna meydanda kan

Dökmeyen ere er demem

Felekoğlu yurt bağında

Çulğalanmış yaprağında

Bitip öz dal budağında

Pişmeyen bara bar demem .

HAKTAN DİLEK

İlahi aç gözümüzü

Bize hikmetleri göster

Gamdan arıt gönlümüzü

Zevki sohbetleri göster

Olan eksiğimiz sağla

Sığındık sana ey mevla

Verme bize derd-ü bela

Güzel sıhhatleri göster

Bizi azdırmazın fâsık

Yolumuzda eyle sadık

Senden isteğine layık

Olan âdetleri göster

Asan eyle yolumuzu

Yakın eyle köyümüzü

Senden uzak etme bizi

Yakın vuslatları göster

Bizi şad eyle her demde
Koyma canımızı hemde
Bizi hor etme alem'de
İzz ü rifatleri göster

Her işte ver bize kudret
Terakki eylesin millet
Bize bildir ilm ü sanat
Suni aletleri göster

Koyma hazen bağımızı
Soldurma yaprağımızı
Gülistan et çağımızı
Servi kametlri göster

Zafer eyle elimizde
Koyma engel yolumuzda
Her ne varsa gönlümüzde
Olan gayetleri göster

Yaramazları yok eyle

Vefa ehlini çok eyle

Yoksul açları tok eyle

Türlü nimetleri göster

Rakıp salma başımıza

Yol ver vatandaşımıza

Duygular koy başımıza

Farz u sünnetleri göster

Yüksek eyle kemalimiz

Yıkma yere temelimiz

Koyma düşkün tut elimiz

Hem saadetleri göster

Felekoğlu münâcâtta

Bizi koyma çalâlette

Ruzi mahşer kıyamette

Bize cennetleri göster.

MAL TOPLA HAKKI UNUTMA

Alış verişte gezerim

Unutmuşam Allahı ben

Çalan pılanlar* düzerim

İşlerim hep ikrahı ben

Gah alıram gah sataram

Birin birine çataram

Helal haramı kataram

Tutmuşum bu gümrahi ben

Üstüm bezekli karnım tok

İçim rahimsiz karanlık

Ölümden hiç haberim yok

Bu bed bahtı siyahı ben

Sormazam yoksulun halin

Düşenin tutmazam elin

Toplaram bu dünya malın

Yüklenmişem günahı ben

*Planlar .

Felekoğlu der nolacak
Her arkışan yorulacak
Herkes günahın bulacak
Niye ekem bu ahı ben .

BİZ IRAKLI KARDEŞLERİZ

Bu vatanda biz yaşarız

Biz Iraklı kardeşleriz

Coşup aşk ile taşarız

Biz Iraklı kardeşleriz

Çırpar kanat bayrağımız

Tek Tanrıdır dayağımız

Irak bizim toprağımız

Biz Iraklı kardeşleriz

Yurda bağlı imanımız

Gönülde yok gümanımız

Irak bizim emânımız

Biz Iraklı kardeşleriz

Çalışırız iman ile

Yurt uğrunda zaman ile

Kürd ü Arap Türkmen ile

Biz Iraklı kardeşleriz

Severiz biz sıdk u safa
Hiç sevmeyiz cevr-ü cefa
Bize derler ehli vefa
Biz Iraklı kardeşleriz

Aslımız han zati temiz
Çok severiz birbirimiz
Irak bize candan aziz
Biz Iraklı kardeşleriz

Türkmeniz biz Iraklıyız
Her hizmete yaraklıyız
Milletine meraklıyız
Biz Iraklı kardeşleriz

Yurt uğrunda can vermişiz
Binlerce kurban vermişiz
Biz ahd ü peyman vermişiz
Biz Iraklı kardeşleriz

Irak yurdudur elimiz
Türkmendir asıl dilimiz
Her işte birdir elimiz
Biz Iraklı kardeşleriz

Felekoğlu dinleseler
Hikmet sözün anlasalar
Irak halkın birleseler
Biz Iraklı kardeşleriz .

BAKIŞIN

Bir bakışla duygumu başımdan aldı gözlerin
Bin güzeller bir yana ey sevdiğim sen bir yana
Beni mecnun eyledi sevdaya saldı gözlerin
Bin güzeller bir yana ey sevdiğim sen bir yana

Daveyi aşkıyla pazara atıldı gözlerin
Arz olundu şah pazarında görüldü gözlerin
Vasf olundu bezmi sevdada övüldü gözlerin
Bin güzeller bir yana ey sevdiğim sen bir yana

Gafletteyken avcı tekin beni buldu gözlerin
Kirbiğin ok eyledi bağrımı deldi gözlerin
Girdi gönül mülküne daldı takıldı gözlerin
Bin güzeller bir yana ey sevdiğim sen bir yana

Açtı sır sandığını cana sarıldı gözlerin
Aldı yerin bezmi canana katıldı gözlerin
Felekoğlu der bana ifrat-a geldi gözlerin
Bin güzeller bir yana ey sevdiğim sen bir yana .

BAYLARA HEM-DEM OLAYIM

Birlik sarayında toplum kuruldu
O topluma geçen baylara hem-dem
Kırba'sı açıldı bade duruldu
O kırba'dan içen baylara hem-dem

Muhabbet badesi doldu yürekler
Şad oldu gönüller aldı dilekler
Birlik kapısında biter gerekler
O kapıyı açan baylara hem-dem

Birlik baharında açılır güller
Afgana dökülür öter bülbüller
Hikmetle irfandan sadalar diller
Onda mane seçen baylara hem-dem

Felekoğlu diyor sohbet açıldı
Edep meclisinde seçim seçildi
Boylandı boylara donlar biçildi
Ayar ölçen biçen baylara hem-dem .

ESİP GİDEN BAHAR YELİ

Bahar yeli ese koşa
Yüzle yarin ellerini
Dağlar yollar kese aş
Boyla yarin yollarını

Umarım ey bahar yeli
Yar köyüne eğdir yolu
Çimen gül açıpsa çölü
Yırgala gül dallarını

Dolaş köyün sol sağına
Konuk ol yar konağına
Dalğalan al yanağına
Bozma zülfü tellerini

Felekoğlun getir dile
Saygıların yare söyle
Onu yücele karşıla
Kucak ger aç kollarını.

UNUTMA YADA SAL

Ela gözlüm gurbet ele arzum var
Unutma gözlerim ağla yada sal
Ara yerde sana gizli sözüm var
Unutma sözlerim sakla yada sal

Sevda badesini cana içirttik
Gönül kuşlarını birden uçurttuk
Çok oynadık güldük günler geçirttik
Unutma günlerim yadla yada sal

Bahar yaz gelirse bağlar yeterse
Kumru bülbül ağaçlarda öterse
Ektiğim bağçada güller biterse
Unutma güllerim kokla yada sal

Ayrılık günlerin bir bir sanarım
Esen yelde sana selam sunarım
Felekoğlu diyor belke dönerim
Unutma yollarım gözle yada sal .

EY VATANDAŞ YURDU GÖZLE

Her haftada gelir posta
Yurdu gözle yurdu gözle
Dost elinden gider dosta
Yurdu gözle yurdu gözle

Oku yurdun siyasetin
Ayırma topla milletin
Nedir öğren dil kıymetin
Yurdu gözle yurdu gözle

Ey vatandaş budur dilin
Herdem öten bir bülbülün
Bekle açan konca gülün
Yurdu gözle yurdu gözle

Ey vatandaş dön diline
Sevgisini al gönlüne
Hafta başı bak yoluna
Yurdu gözle yurdu gözle

Oku şiirinde hikmetler
Türlü türlü marifetler
Seni birliğe davetler
Yurdu gözle yurdu gözle

Felekoğlu yazar duygu
Verir yurda güzel uygu
Oku sondan gider kaygu
Yurdu gözle yurdu gözle .

EY YARADAN DÜNYALARI

Ey yaradan dünyaları

Sensin temelleri kuran

Nakş eyleyen binaları

Surat çekip düzen veren

Çarhı kurup nizam verdin

Günü geceyi ayırdın

O dem seyr eyle buyurdun

Hemen devr eyledi devran

Olan vardan sensin ezel

Var eyliyip ettin özel

Her yaptığın yaptın güzel

Hep güzellik sende ayan

Türlü hülyalara daldım

Seni aramaya kaldım

Öz özümde seni buldum

İçimdesin yoktur güman

İçimdesin gözüm görmez
Seni gözle görmek olmaz
Meğer sensiz özüm durmaz
Rahmin olmayınca bir an

Sen yücelerden yücesin
Düş hayal bilmez nicesin
Güdem içinde mücesin
Hikmetinde oynaşır kan

Beni var ettin yarattın
Dört atalardan törettin
Alem'den aleme attın
Eyledin heykelim insan

Çok uzatmaz bir gün olur
Ecel ölüm beni bulur
Cismim topraklarda kalır
Döner sana bendeki can

Sen alem'in halıkısın
Alem gider sen bâkîsin
Doğru canlar merakısın
Hep canlara sensin emân

Sen padişah benim bende
Umagım ümidim sende
Beni dönder yahşı donda
Yaşıyayım eyle asan

Felekoğlu'yum ricada
Kapındayım ilticada
Dileğim var sen yücede
Sendedir hep lütfu ihsan .

İŞIK HAKKIN CEMALİDİR

Güneşin ışığı dünyaya saçar
Her yana erişir ışığı revan
Karanlık çekilir önünden kaçır
Aydın olur dünya görünür cihan

Güneş olmazsaydı dünya olmazdı
Dünyada hiç bir don yaratılmazdı
Karanlıktan ışık hiç açılmazdı
Geceyi gündüzü güneştir açan

Güneşin etkisi yere dolazlar
Eridir suları yelleri uzlar
Su toprağa iner bitki boğazlar
Uyanır törenir bitkilerde can

Güneş gizlileri bize açıklar
Gözlere görünür yüksek ocaklar
Gök uzayda yıldızları ışıklar
Odur dünyaları eyleyen ayşan

Güneştir dünyanın şanlı kemali
Işık vermiş ona hakkın cemali
Onu böyle kurmuş kuran ezeli
Gümansız onu da var bir yaradan

Felekoğlu son ver sözü az eyle
Kazma derin kuyu çok deyez eyle
Hakkın çırağına bir niyaz eyle
Odur hakkın varlığını bildiren .

ÇAR YAVAR KİMLER DEDİLER

Hakkın rahmetinden üzgün kaçkıdır

Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

İslam cephesinden azgın şaşkıdır

Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

Her yahşı her yaman destan olacak

Her arif-i dâî sözden alacak

Hakkın rahmetinden paysız kalacak

Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

Hakka kulluk eyler içi kin dolu

Hakkın dergahına sakındır yolu

Savursun başına toprağı külü

Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

Yola koşmuş köyü bilmez neredir

Yolu alçak yüksek dağdır deredir

Hakkın divanında bahtı karadır

Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

Muhammed'in ar yavarı serveri
Eti, kanı, cismi, canı ciğeri
Gümrah olur dini İslamdan ayrı
Muhammed'in sevgillerin sevmeyen

Felekoğlu sözü söyle alana
Ne demektir İslam dini bilene
Yüzyıl emek eyler verir talana
Muhammed'in sevgillerin sevmeyen .

ONDÖRT SERVER-İ ÂLEM

Hakkın ağız dili yoktur

Muhammet'tir hakkın dili

Kudreti var eli yoktur

Ali'dir kudretin eli

Beşle giren bir libasa

İçen kevser dolu kase

Fâtıma'dır heyrül-nisâ

Geldi ondan onbir veli

Hasan hakkın derbendes

Muhammed'in göz perdesi

Karrar Betul berverdesi

İki nur-i cihan oğlu

Hüseyin şehitler şahıdır

Başın kesen gümrahıdır

Goru hakkın dergahıdır

Zevvar dolu sağı solu

İmanım Zenül-Abidin
O seyyid-i saccad-i din
Natık-ı kur'an-ı mübîn
İçi ilmi irfan dolu

Bakır seyf-i şeriattır
Halka nur-i hidayettir
Cafer mah-i tarikattır
Işıkladı halka yolu

Musa el-kâzım bahr-i hikmet
Seyr-i sefine'yi kudret
Dalgalansın coştı ıtrat
Yürüdü her yana seli

Rıza koştı bî-yabana
Girdi düştü horasana
Segirdi şevk-i her yana
Nuristan eyledi eli

Takî kemali etkiya
Nakî cemali asfiya
Aldılar makamı ulya
Oldular hakka sevgili

Hasan askari'dir server
Seyrinde Mahdi'yi rehber
Saklı kaldı onda esrar
Hakkın dergahında gizli

Aldı hüccet-i emâne
Yettire sahip zamana
Gelecek Mahdi cihana
Ola halk ona mevali

Bunları hup yaratmış Hak
Nurundan eylemiş ıtlak
Şan u şeref hüsn-i ahlak
Bahş eylemiş bir kemal-i

Felekoğlu yazar ilam
(Ondördü) serveri alem
Muhammet seyyid-i Âdem
İki cihanın efdal-i .

ÖĞRENCİ ŞARKISI

Ben okula giderim

Öğrencilik ederim

Bilgi nerdivanına

Adım adım adarım

Her gün erken gelirem

Bilgisine dalıram

Bilmediğim neleri

Öğretmenden alıram

Ben okula başlaram

Her gün yolun tuşlaram*

Yücemen bayrağına

Saygımla alkışlaram

Ben okuram yazaram

Defterimi bezerem

Öğretmenin dilinden

Bilgi duygu sezerem

*Tutuşlaram .

Okulu terk etmenem
İşsiz yola gitmenem
Dolaşıp sokakları
Okumu unutmanan

Ben okulda kalıram
Okuram öğrenirem
Yurdun öğrencilerin
Gün olur öğretirem

Yurduma çalışıram
İşine alışıram
Umagtan ümidim var
Dileğe kavuşuram

Ben yurdumda yaşaram
Her işine koşaram
Yurduma kazanç için
Dağlar, taşlar aşaram.

TA'N-I AĞYAR

Ta'n-ı ağyar olmazsaydı el üzerdim varından
Çekerdim bir köşeyi viraneye gülzarından
Ta'n-ı* ağyar çün ağırdır cana cevri-ü cefadan
Çekilmem cevri-ü cefadan çekilirem arından
Bundan ötre cana dedim bu cefaya dur dayan
Çün kabul etmem sitem bir söz gele ağyarından
Yokuydu aşka merakım amma kapıldı gönül
Yakalandım kurtarammam yakamı icbarından
Bir peri zülfüne bağlandım düşüp oldum esir
Onca çarkıştım çekebilmem özüm duçarından
Hemen açtım can evin sandık-ı aşkı yokladım
Gördüm afettir kapadım afşe-i** esrarıydan
Ah ne yazık gülistanı aşkımı vurdu hazen
Kurumuş gülleri dallarda bürümüş harından
Felekoğlu aşk yolunda emeğim puç oldu der
Gitti talan oldu dünyam bir vefasız yarinden .

* Ta'in

**Afşe.

ETMEDEN OLMAZ

Varlığı var eyleyen kudretile olmaz inat
Durabilmez gücüne dağlar olursa çin polat
Hükm ederse bir işin biterini isterse ger
Hükmüne mahkum olur hep canlı, cansız u cemâd
Kudret-i imkan-a mâlik sun'î san'î per-hüner
Öyle bir imkanile dünyaları kıldı nihat
Bir birinden türetilip her varlığı var eyledi
Zahi toprak, zahi ateş, zahi su esas-ı bad
Dünyayı kıldı anâsır türlü hilkat gösterip
Dört atalardan götürdü varlığı kıldı maad
Verdi tasvir-e nizamı kıldı tasvirinde fen
Çarhı dolap eyledi eflak-î eyler girdî-bad
Onca alim-ler gelip devrana çarhı sürdüler
Olur olmaz dünyayı terk eylediler delinşad
Sor bu topraktan cihana hükm edenler noldular
Kisrâ-ya, Nuşirevan ol tahtı ferzend-i kabad
Yıktı taçlarını darmadağın etti şahları
Noldular sor onca Nemrud, onca Firun*, onca Âd
Hak-e yeskan** oldu gitti kalmadı benlikleri
Yahşı eğer götü, kaldı adları dillerde yad

* Firavun.

**Hak ile yeskan .

Güvenmesin buna şahlar kimsenin mülkü değil
Onca bin, Abdülhamit'ten aldı onca bin reşad
Çokları bağladılar bel çarh-a yardım umdular
Yıkıldı benlikleri umakları oldu kesad
Dünya bir cahi cefadır halka her dem cevri eder
Binde bir can olmadı cevri-ü cefasından azad
Bugün, yarın güldürse de yine yarın ağladır
İsteğine göre hiç bir kimseye vermez murad
Zahit açmış göğün elin gökten ister yardımını
Öyle iman ile ol zühdüne etmiş itimad
Ağlayıp göz yaşı dökmekle yetilmez arzuya
Sarf edip elden geleni olmayınca ictihâd
Çalışmadan yorulmadan hasıl olsaydı dilek
Her dileğin el açıp gökten dilerdi bu ibad
Felekoğlu vara çalış yoktan ümit bekleme
Sana imdat eylemez, bin eylesen dad üzre dad.

BİR EHLİ VEFA

Başın için dönmenem meyhanelerden ey kadeh
Ta'n* olursam tiğile her yanalardan ey kadeh
Çok kamandar yay çatıptır ta'n* için çökmüş dizin
Ardı baş eğmek bana peykanelerden ey kadeh
Çok vefalısın, unutmaz hiç seni ehli garam
Turşadıp yüz dönmeden mestanelerden ey kadeh
Milli toplumlar seversin her düşüntü sende var
Gerçekliğin almışam merdanelerden ey kadeh
Hürmetin hem hizmetin çoktur bu meslekte senin
Tahkik etmiş ehli cem peymanelerden ey kadeh
Sende hikmet şevk-i var meyhaneler çırağısın
Almışam bu salığın pervanelerden ey kadeh
Göz dikip çehrene hayrandır kamu rindaneler
Sâki meftun sendeki rahşanalardan ey kadeh
Senin cevlan ettiğin meclis görünce sohbetin
Nice kansın sohbeta çayhanelerden ey kadeh
Sende olan bu vefayı ben yazardım bir divan
Ta'n* olursun korkarım gülhanelerden ey kadeh
Ta'n* olur bülbül dikende, gülde gizlenmiş diken
Gül niçin gizler onu sor dânâlardan ey kadeh

*Ta'in.

Sen yetiksin dem be dem her sırrına sehparın
Aferin ki gizledin nâdânalardan ey kadeh
Durma nâdân mahfelinde olma gözlere nişan
Oklanırsın korkarım müjganalardan ey kadeh
Ben seninle ahd-i bozmam ger geçerse bu tenim
Para para doğrayan mengenerden ey kadeh
Bir güler yüz sende gördüm saldı sevdaya beni
Bil beni şimdi tanı divanelerden ey kadeh
Nerde görsem bir güler yüz aks-in onda görünür
Ayrılammam çehre-yi handanalardan ey kadeh
Felekoğlu der ki Allah aşkına dönderme yüz
Aşkıyla kan ağlayan güryanalardan ey kadeh .

BİRLİKLE İŞ BAŞARILIR

Dil u candan birliğe millet koşarsa gerçekten
Tanrınındır hep saadet azmine nusretlenir
Ehline yurdunu kıymet verdiren öz kanından
Ehli kan döktükçe yurt uğruna yurt kıymetlenir
Her tama'kâr yormasın baş yurt yerışti ehline
Aldı çerkebililir ol demesin gafletlenir
Kurt beşikten kaptığı kundağı yetip aldılar
Koydular beşiğine hiç sanmasın halvetlenir
Ne arar bizden tama'kâr yel kayadan ne alır
Kaya muhkemdir yerinde yel geçer sükutlanır
Yurt verilmez yada bir dilberdi ol zülfü siyah
Mihribandır ehli baktıkça ona rağbetlenir
İşte birlik birlik eyle arzular gerçeklenir
Yoldaşa kol ver yüke, birlik ile yük yüklenir
Çepik* olmaz bir el ile söylemiş ehli maân
Çırpar eller ara yerde birlik ile seslenir
Cepheyi birlikte birler hakkı birlik sadası
Ol sadanın hikmetinden cephesi kuvvetlenir

*Çepik.

Öyle birlikte görünür bî-güman hak nusreti
Yurt u millet böylece terfi olup yükselenir
Muzaffer'dir azm-e herdem gerçe millet birliğı
Siretin görünce duşman heybetinden havf-lanır
Bayrağı asman-a kalkar dört yana ırpar kanat
Öyle pervaz eyledikçe havada zinetlenir
Bir neşat aşkıyla meftun olur hüsnünü gören
Leylaya mecbur olup mecnun gibi ifratlanır
Felekoğlu son verirken haktan ister yardımı
Hakkın yardımında arzular kamu tahkik'lenir .

CANSIZ HAYALLERDEN SAKIN

Görmediğin gördüğünden yeg bilir laflar vurur
Geçti harmanlar bize samanı densiz savurur
Halka bilgiler verir kendini bilmez nolduğun
Lahuti bî-sadadan herdem hemen salık verir
Ben irif* sırrına yetmeden özün arif sanar
Bî-hoşyi nâdânalara kendini kahin görür
Bir hayali sahraya koşmuş sürer durmaz gider
Gözüne algam** çatıptır sanar sudur yüğürür
Felekoğlu her hayal-i kurumlardan sakın ol
Arzu alınmaz hayal ile boşa gönül yorur.

*İrf.

**İlham, serap.

BAK FELEK NE ARZULAR

At koştur dolu dizgin felek meydan arzular
Kılıç oynadır elinde dövmeye kan arzular
Bir oyunbaz ata binmiş türlü oyun gösterir
Hangi gavgayı sever meydanda cevlan arzular
Kaçan kurtulmaz önünden her nice yüğrük etse
Gökte uçar kuş elinden yanmış aman arzular
Ne pire hürmet kılar ve ne civana lütfu var
Kimseye vermez emân tiğine kurban arzular
Uğradiysa her kime çarpar çalar kanın döker
Aramaz varsıl u yoksul almaya can arzular
Bî-karardır demde bir yana döner çarhı hemen
Hükm* eder günden güne bir türlü ferman arzular
Kande bir arş-ı Süleyman görse ya bir kasr-i Âd
İndirir çarhın ona yıkmaya viran arzular
Görse bir gülşanda bülbül şakırır pervaz eder
Saldırır bâd-ı hazân ona haristan arzular
Gülistanda koydu bülbül aks-ine gülde diken
Zira bülbül gül için seyri gülistan arzular
Felekoğlu der halka öyle gıcık eyler peder
Kim emân isterse ondan özü yaman arzular.

*Hüküm .

BAĞLARA ERDİ HAZEN

Gülistan döndü hazene bülbülü gam bağlamış
Dökülüp toprağa düşmüş sümbülü gam bağlamış
Su ayağın kesti bağdan sohbetinden geçti el
Koydu hayran u hazin arkı, gölü gam bağlamış
Düştü bağ gözden kıymetten yoksul oldu varlığı
Ağaç saçın yoldu kan ağlar dalı gam bağlamış
Yele verdi saçın ağaç kaldı üryan peçesiz
Yas tutar bağvan ona can u dili gam bağlamış
Yüz çevirdi seyriciler bağa inmez oldular
Çün kesildi el ayak bağdan yolu gam bağlamış
Felekoğlu şu hazende bağlara kıldı nazar
Her yana bakar görür sağı solu gam bağlamış .

BAĞVANSIZ BAĞI YOLCULAR YOLUR

Tilkiler cevlan eder bir çamda aslan olmazsa
Yolcular yağma kılar bir bağda bağvan olmazsa
Kumru bülbül ürkünürler bağı yoksul görseler
Baykuş yığnağı olur bağ şanlı gülşan olmazsa
Konca güldür bülbülü çün seyri gülşana çeken
Bülbül o yerde vatan tutmaz gülistan olmazsa
Gül telaşına salan fasl-i hazendir bülbülü
Bülbül afgan eylemezdir önce hicran olmazsa
Ayrılıktır aşık aşk içre meham gösteren
Kıymet olmaz aşk içinde ah-la afgan olmazsa
Ne hayalile verir aşık teselli canına
Ger cemali yar gönül mülkünde mihman olmazsa
Olur mu aşkında yanmak bir cemali görmeden
Gözden efruzi muhabbet cana ruşen olmazsa
Şu cihanda aşıkım çoktur diyen laf eyleyen
Aşkı sadık değil eğer yare kurban olmazsa
Ger mecaz-i ger hakikat aşkı burhan gösterir
Hakikattir demek olmaz elde burhan olmazsa
Arif olmaz marifet bezminde hem-dem olmayan
Kil ü kal-dan sakınıp talibi irfan olmazsa
Şu cihan şöyle dolu canlı kamu başlı beden
Ne kıymet var ol bedende bir hüner can olmazsa

Her bedende can olursa olmaz erbabi hüner
Özü merdan, adı merdan, cismi merdan olmazsa
Çarpışırken yüze yüz meydan içinde iki er
Kılıç kurtarmaz kılıçtan elde kalkan olmazsa
Nedir insan aleminde farkı hilkat manesi
Şahıyla kul arasında eğer ferman olmazsa
Kabarıp laf etmesin Ay, geceler şıglandığın
Gözler almaz onu hurşidi nur efşan olmazsa
Hangi hüngi vaizin ya cangî cüngü zahidin
Yelde uçmuş bir dumandır dinde iman olmazsa
Onca taat eylemezdir hakka zahit bî-güman
Eğer arzusunda cennet Hur ü Gılman olmazsa
Zahit ister cenneti ben isterem cananımı
Neylerim ol cenneti ger onda canan olmazsa
Felekoğlu derdi her lukmana demekle nolur
Haydi bilsin derdi lukman, derde derman olmazsa .

PENDİ HER PAZARA SAL

Derdi cehl-e çare kıl ol almadan seni henüz
Vermeden işkencesi cana onu canından üz
Cehl-i gaflet bâdesin içme gözün gafletleşme
Göz kapama göz açık dur her yanıya yüzle göz
Odlu düşmandır bu gaflet gönül şehrinde gezer
Gaflet olma şehri yakar var elinde odlu köz
Bir gaflettir bir işi yüzlerce yıl sona veren
Bir düşün bu sözü yadla canına girsin bu söz
Her düşünmek bir aşınmaktır yukuşluklar için
Düşün araştırmak bu pinhan maneyi yarışla çöz
Her neyi bir manedir bir uyrudur kıymetleyen
İnsana öz hoş huyudur veren kıymet aş tuz
Yahşı yahşı huylularla hem-dem ol hoş huyu bul
Tutma hiç kimseye kini, gönlün eyle arı uz
Hem-dem olma götü alçaklar ile al bir kenar
Esen yellerinde durma konmasın üstüne toz
Uçar kuşu gökte satan avcılardan sakın ol
Aldanıp alvere girme onlarla pazarı boz
Felekoğlu söze ver pendî her pazara sal
Her alana sat onu sorma pahalı ya ucuz .

BAHARDA BÜLBÜL KIŞI YADLAR MI

Şad öter gülzara bülbül sonbaharın unuttur
Vuslatı didar olanda hecri yarin unuttur
Bülbül içer mest olur çölden tomurcuk damlasın
Şöyle bir sarhoş olur vasl-ı didarın unuttur
Zulfikarı bülbülün   ld r ya ne umagı var
Çöl demi geldikte bülbül zulfikarın unuttur
  hri diyar verseler bülbüle, sultan etseler
  r nice konca   l ,   hri diyarın unuttur
Kı  deminde çöl içindir ah-la zarı bülbülün
  a  döner   lzara bülbül ah-la zarın unuttur
Felekoğlu yardan ayrılalı olmuş e kibar
Sevgili yari   rende e kibarın unuttur .

BİR AZ DÜŞÜN EY GÖNÜL

Kızgınıp coşma gönül herdem bana laş eyleme
Koyma taşım dökülüm esrarımı faş eyleme
Koşma her kervan ile gönül beni köysüz yola
Beni her nâdâna her bihûşa yoldaş eyleme
Şema-yi mevlâyî âzam yüzle gahımdır benim
Karanlık yollara çekme yolumu taş eyleme
Ne görürsün karanlıkta ne ışık var ne sada
Ondan ötre bir havaya huriş-i haş eyleme
Hayalile dilek olmaz yorma başın boş yere
Dilek hasıl etmeyen bir işe savaş eyleme
Yada salma her geçen yokuşları gam demleri
Eşkimi çekme yürekten gözlerim yaş eyleme
Felekoğlu'dan bu pendî al unutma ey gönül
Her kalay Fafon* yüzüğe inciden kaş eyleme .

*Alüminyum .

PUÇ HAYALİLE NOLUR

Çare ne, el yare yetmez puç hayal olsa nolur
Bir tesellidir hayali bî-visal olsa nolur
Arzuhal ettim cemali yare canın istedim
Cemal candan bî-haberdir arzuhal olsa nolur
Cam-ı aşkın aşinası olmayan bir dilberin
Yüzü gülgün, ağzı fincan, dili bal olsa nolur
Aşka takrir vermediler çünkü tahdit olmadı
Ya ne tedbir var ona, bin mekr-ü al olsa nolur
Ey gönül geç bî-haberdan salık almak ne ümit
Canı yok bir kuru heykelden sual olsa nolur
Ümit etme serviden bar bir güzelliştir hemen
Vefası yok bir güzelin boyu dal olsa nolur
Uyma her sahip cemale taş a çalma sevdayı
Sevda halin bilmeyen sahip cemal olsa nolur
Felekoğlu aşka yanma aşkı bilmez dilbere
Saçı gülşan bâd-ı meşki rengi al olsa nolur .

BÎ-VEFA DÜNYAYA TÜF

Derdi çok dermanı yok bu bî-vefa dünyaya tûf*

Halkı agvâ eylemiş bir boş yalan ehvâya tûf

Al bezenmiş sürmelenmiş aleme kaş oynadır

Gösterir yüz kaçırır baş böyle bir kahpeye tûf

Aşıkı kan ağladır aşkında güryan eylemiş

Sevdası dert ü bela gam böyle bir sevdaya tûf

Çare iken Leyla Mecnun derdine çar etmedi

Mecnunu derde salan çar etmeyen Leylaya tûf

Onca mey nüş-in elinde oldu cem-i zehri gam

Talibi mihrine gam efzâ olan sehpeya tûf

Onca keşha padişahın milleti şad olmadı

Millete cevri-ü cefa güç gösteren keşhaya tûf

Kuru hışfar kömesinden dalda olmaz olsa dağ

Yel eserken dağılınca böyle bir dalaya tûf

Kıldı dâneste cihanda onca cehli deneşür

Halkı cehliste kılan bir bilgi dânesteye tûf

Felekoğlu yorma puç hülyaya gönlün boşadır

Sonu yok arzusu puç, gönül yoran hülyaya tûf .

*Tüh ,Tükürmek.

ÂŞÜFTE HAL

Mey perişan şimdi halvet hanede mey-nüş gibi
Duygu azmış yol kafada dolaşır sarhoş gibi
Bilmiyor can neylesin bu halile hayran olup
Dilhaneden sıçradı taşra gönül bir kuş gibi
Gönül kuşum çün gülistandan çekildi bir kenar
Köşeyi uzlette kondu çağırır baykuş gibi
Cisim içinde yalnız can kaldı dalgın bî-sada
Kalmadı ruhu neşat-ı ateşi hâmûş gibi
Felekoğlu kaldı تنها duygusuz bilmez ne der
Gönül vurgun duygu şaşkın can deli bî-hoş gibi .

UMAGIM HAKTAN BUDUR

Ey beni var eyleyen dünyada ben var olmadan
Dalgayı deryayı lahüttan getirdin damladan
Kalıba koydun beni heykelim insan eyledin
Duygusuz bu canıma bahşile geydirdin beden
Beni gönderdin cihana koşup bir kervan ile
Oluşturdun beni dünyaya atadan anadan
Dünyaya seyrana geldim bir temaşaya hemen
Öldürürsün beni bir gün, yok edersin dünyadan
Nola döndürsen beni dünyaya bir de var ümit
Ey yaradan bana bahş et yahşı bir don yeniden
Ger beni Ferhat gibi sevdaya duçar eylesen
Usandırma beni candan, acındırma sevdadan
Yahşı kar öğret beni dünyada kalsın ödeğim
Ver umagım beni paysız koyma kalım bilgiden
Felekoğlu'yum gelecekte ümidim sendedir
Ey esen yeli, güneşi, suyu haki yaradan .

ARA SEÇ BİL

Aşıkın can odu sönmez vuslatı yar olmazsa
Hayalile gönül eğler gerçe didar olmazsa
Şeyda bülbül gibi aşık bahar yazı arzular
Bülbülün gönlü açılmaz dünya bahar olmazsa
Bahar yaz demleri bülbüle türen demleridir
Bülbül ötmez boş bahara çölü gülzar olmazsa
Bağvan olmuş bağı var gönlünde her bir aşıkın
Ne toplar bağdan o bağvan bağda ger bar olmazsa
Kim gönül halkı düşünmez, düşünür öz kendini
Onu insan sanma insanlığı sever olmazsa
Öksürük hastasıdır ol aksırıktan yan kaçır
Düşünmez hastalığını o duygu-dar olmazsa
Can evinde çarşı pazar açılır her aşıkın
Ne pazardır o içinde alar satar olmazsa
Her pazara her inen kim tacirim ben demesin
Demeğile tacir olmaz elinde var olmazsa
Tilki indi pazara kargayı gökte satıyor
Tacir olmam dedi ger başımda pazar olmazsa
Horoz dellal oldu ona Tazı pazar eyledi
Şahit oldu ona Leylek işi bozar olmazsa
Tazı dedi borca kalsın para kaldırmamışam
Cirdi dedi kefilim ben Karga firar olmazsa

Ona Çakal katip oldu kim satandır kim alan
Kesmededir nedir bilmem onu yazar olmazsa
Satan Tilki alan Tazı Karga gökte dolaşır
Cirdiden kurban düşer işte giriftar olmazsa
Kör Buzağı dedi Kargayı felekte gözlerim
Ger bulutlar arasında gökte gezer olmazsa
Tilki Tazıdan parayı isteyince ne dedi
Kefil olmazdı bana Cirdi elim dar olmazsa
Yavru Serçe yumurtadan sıçradı hay hay dedi
Din şeriat kabul etmez kefil hasar olmazsa
Tilki delikleri bekler Cirdiden hak istiyor
Cirdinin hali nolur ger hakla üzbar olmazsa
Düşünür çareye Cirdi Tilkidenden can kurtara
Dedi Aslana giderdim Tazıya ar olmazsa
Cirdinin kurtulması güçtür elinden Tilkinin
Ger bir mane tarayıp cevheri seçer olmazsa
Sayın okucu bu sözde kaç yarışma çözme var
Düzgün olmaz çözmesi hepsini çözer olmazsa
Felekoğlu ösle ağı karayı cevheri seç
Koyma her teraziye cevheri ayar olmazsa .

EY BÎ-VEFA

Ağladım aşkında çok göz yaşlarım sel eyledin
Çektiğim ahları boşa savurup yel eyledin
Onca yıllar sabrım aldın bî-karar ettin beni
Saatim gün, günümü ay, ayımı yıl eyledin
Devlet-i uzmâ-yı aşkı nice terk ettin geçip
Bir temelsiz mala, vara akçaya meyl eyledin
Bilmedin aşkı kemali nolduğun ey bî-vefa
Açtın altın kemeri belden bağın kıl eyledin
Felekoğlu gıcıkla aşkında kan içtim diyor
Doldurup kan ile gam bağrımı Bermil eyledin .

EY KEMANDAR ÇATMA KAŞ

Kırma kırbeyi kadehi yıkma bu meyhaneyi
Koyma naçar hal perişan ağlasın mestaneyi
Koyma değsin şem'i dergaha eserken bâd-i şam
Salmasın bir başka hale çarkışan pervaneyi
Yakma bu gülzarı oda etme bu bağı viran
Koyma kalsın güle hasret bülbülü naleneyi
Bükme bizden çehreyi yan, sevdiğim naz eyleme
Ateşi didar'a salma aşıkı divaneyi
At kemanı oku elden tiğilen meydana gel
Oklama meydanda çatma kaşyılan merdaneyi
Biz bu yolda durmuşuz elbet ki var bir arzumuz
Geçti onca kabileler bekleriz tek dâñâyî
Felekoğlu yüz tutuptur bu yola dönmez geri
Yüz çevirmez ger koyarsın karşı bin peykaneyi .

CAN YA MUHAMMET

Dertli canım ya Muhammet ebed bulmaz deva sensiz
Cihan benim olsa nolur bî-kesim bî-neva sensiz
Ezelden ervah-i alem taşkınlık buldular sen dem
Ol âhir-i olunmazdı hak ile aşına sensiz
Bezmi dergahında alem göz açıp nur gördü cümle
Yoksa alem görmezidi zerre nur-i ziya sensiz
Nesim esti zemin üzre cihan döndü gülistana
Yoksa bâd-ı sümümidir cihana bu saba sensiz
Var ettin dini İslamı sana elin verdi Allah
Yoksa gelmezdi cihana Ali-ul-Murtaza sensiz
Terfî ettin dini İslam sarayın sen muhkem elden
Böyle muhkem olmazıydı cihanda bu bina sensiz
Ruz-i mahşer bir pazardır sensin onun pazar başı
Olmayacak o pazarda ebed bey' u şira sensiz
İlticası olmayanın sana onun haline vay
Kabul olmaz o dergahı Huda'da iltica sensiz
Hak ile sen aşinasın bu ümmete rahmet için
Yapabilmez onda bir iş evliya enbiyâ sensiz
O gün aleme yamandır nazar kılmazsan eğer sen
Ne yalvarmak geçer ol gün ne tutulur rica sensiz
Huda dergahında ol gün nice olur benim halim
Durabilmem ayak üzre varmaya dergaha sensiz

Elim boştur yüzüm soğuk, hem de fi'lî yamanım ben
Günahkarım hiç geçilmez bu günahlar bana sensiz
Cenneti bin tahsil etsem ibadetle zühd ile ger
Geçebilmem ona rıdvan bana vermez rıza sensiz
Felekoğlu diler ol gün şefaât ey fahrî alem
Etmedisen olur halim fena demde fena sensiz .

AFERİN EY MUHAMMET

Tek Muhammet Mustafadır övülen şanın senin
Karanlıktan birkışan bir zerredir canın senin
Gün gibi çıktın cihana şevk ü revnak gösterip
Cilvelendi gözlere hurşidi rahşanın senin
Mucize't çöğenin aldın azmi meydan eyledin
Attı cehlistan topun ummana çöğenin senin
Oynadın meydan içinde türlü burhan gösterip
Cehli hayran koydu bu meydanda burhanın senin
Coşa geldin bir talatum eyleyen derya gibi
Gark etti cehl iklimini mevc u tufanın senin
Cahil insanlar içinde kıldın ichar aferin
Zaferle mersus-i bünyanıymış imanın senin
Rütbeyi miracı aldın almadan kimse ezel
Desitan oldu alemde arşa seyranın senin
Seninle fahr eder İslam alemi ey âli şe'n
Fahr içinde padişahlar kaldı hayranın senin
Rahmeten lil'alemin geldin cihana dediler
Kabul etmesin gerek hiç zulmü vicdanın senin
Lütf ile kesp eyledin sen gönlünü milyonların
Sarmaşıp mihriyle çeker halkı demanın senin
İlmi hikmetile lütfun eyledin halka hakim
Onca dert ehline sağlık verdi dermanın senin

Azmi râhî nazm'a girdin bir acep kervan koşup
Dört yana yol açtı halka seyri revanın senin
Sürdü çeme vahşete darbelerin cahilleri
Yettirdi kamilleri pay tahta kervanın senin
Abkariyet bahrini bir demde geçti cüretin
Fasâhat bağını yaktı vurdu zebanın senin
Küfr evin berbat edip mahv eyledin umranını
Üstüne muhkem kuruldu şer'î bünyanın senin
Aferin bu tevrayı* fikrine ey sahip huluk
Aldın imaniyle temin oldu imkanın senin
Aferin ey masdar-i esrar-i ihkam-i vücûb
Buldu satvetle tenevvut safhi irfanın senin
Alemi mantık savaşa Fukaha buldu zafer
Felsefe tiğine kalkan oldu kur'anın senin

*Devrim.

Zinet-i nazmında devr oynar fakih-i sultanat
Kavardı Şark ile Garb-î hükmî fermanın senin
Felekoğlu mevid'in takririni takdir eder
Görünmez takdiriyle tahdidi devranın senin .

HORYATLAR

Su çağladı
Sel geldi su çağladı
Hakikat hakim oldu
Ah çekti suç ağladı

Su çağırdı
Susuzlar su çağırdı
Boynuna alma suçu
Yüklenme suç ağırdı

Yana kaçtı
Yan geçti yana kaçtı
Avcı bir ceylan vurdu
Ciğeri yana kaçtı

Bende gam
Bende mihnet bende gam
Bu canımdaki game
Dayanırsam ben dağam

Yeri dağlar

Bezemiş yeri dağlar

Tütünüm arş'a çıktı

Helavım yeri dağlar

Okum gözler

Öğrenci okum gözler

Rakıbın gözü çıksın

Yayımda okum gözler

Okum sunar

Öğretmen okum sunar

Elimde çatma yayım

Rakıba okum sunar

Okum alır

Öğrenci okum alır

Rakıbın eli yetse

Yayımdan okum alır

Okum gerek

Okulda okum gerek

Rakıbın yüreğine

Şingilse okum gerek

Su deneler

Bulttan su deneler

Su Hakkın damlasıdır

Yaratmış sudan neler

Alçak yere

Su gelir alçak yere

İçme namert elinden

Keseyi al çak yere

Yar alar

Duygum baştan yar alar

Balta vursam kurkaram

Öz ayağım yaralar

Kuşlar gökte uğarlar
Kanatların açarlar
şahinler gördüm bugün
Seręelerden kağarlar

Dağa damlar
Kar yağar dağa damlar
Dayanır dağ derdine
Yüreği dağ adamlar

Dalda gl
Koncalanmış dalda gül
Ne glrsen daldasız
Bul sana bir dalda gl

ęarhı yandır
Düz dönmez ęarhı yandır
Feleğe bir hcm ver
Dahr-ı yık ęarhı yandır

Yıldızlara

Gökte bak yıldızlara

Düz çekmez ayaklarım

Kar etti yol dizlere

Kuru bağlar

Yaşarmaz kuru bağlar

O bahtı kara bağvan

Her gün yas kurup ağlar

Dile geldi

Feryadım dile geldi

Bu halim gördü rakıp

Sevindi dilek aldı

Dağ üstüne

Kar yağar dağ üstüne

Felek kıydı bağrıma

Dağ bastı dağ üstüne

Gökte yıldız (yıldız)
Sayılmaz gökte yıldız
Sevdadan gam köyüne
Diyerler gider yol düz

İnci menem
Yar mercan inci menem
Günde bir kanım dökse
O yardan incimenem

Suçu hanı
Su veren suçlu hanı
Lider sor sen, ara sen
Yapan bu suçlu hanı

Dağlara yaz
Al kalem dağlara yaz
Çekilsin duman bulut
Koy kalsın dağlar ayaz

Ara yerde

Bozan var ara yerde

Onu gökte arama

Sen onu ara yerde

Nice oyar

Kıl taşı nice oyar

Bir adam öz kuluna

Kul olsa nice uyar

Ayı bekler

Bu dağı ayı bekler

Kervan yükün tutuptu

Şığlansın ayı bekler

Bu zamanı

Bu vakti bu zamanı

Ben onlardan değilem

Her gelen boza meni

Viran bağdan
Kuş uçar viran bağdan
Bir ağaç bar vererse
Yegdi bin viran bağdan

Viran bağa
Kuş girmez viran bağa
Bağvan bir yeşil karzı
Vermez bin viran bağa

Viran bağ
Kuş gizlemez viran bağ
Binlerce aslan gizler
Yaşarmış bar veren bağ

KAYNAKÇA

- Ahmet KUŞÇUOĞLU,(**gerçeklik şairi Felekoğlu**) Şefik yay, Irak, Bağdat, kültür ve Enformasyon bakanlığı dosyalama No **264**, 21/12/1983 , s.7-62.
- Abdüllatif BENDEROĞLU, (**Açıl dilim Açıl dilim**) Yurt dergisi yay, Irak, Kerkük, seri No 3, 2007, s.12-102.
- Hüsem HASRET,(**Haktan Dilek**) Fuzuli yay, Irak, Erbil, 1.bs.,2011, s.11-102.
- <https://sites.google.com/site/ihsanparcabagli/home/seyyid-mahmud-ali-abdolvahab-felekoglu> .

İÇİNDEKİLER

AÇIL DİLİM.....	11
AŞIKLARA AŞKTAN HABER.....	14
HER MERDİN MAYDANI VAR.....	15
EHLİ VEFASIN EY CARCAR.....	16
NASIL YAŞAR MİLLET.....	18
IŞIK KARANLIK KAVAR.....	20
GÖR NEDEN NELER GELİR.....	22
DİDAR HOLYE BU GECE.....	24
MÜJDE EY BÜLBÜL.....	25
SÜRMEDEN OLAŞILMAZ.....	27
CEPHEYE KOŞ.....	28
OCAK AYI BAHAR OLDU	30
VATANDA BİLİK MİLLET İÇİN YAŞAYIŞTIR.....	33
ALEM'DE GAMLER	35
ATAM ÜLKESİ VATANIM.....	38
SAZDAN ANLAMAYANA SÖZE NE GEREK VAR..	39
KIRK YILLIK DAHA BİR YOL.....	41
SEN VATANDAŞIMSIN	43
ŞEHİRSİZ YOLCU	44
ERENLER YOLU.....	46
HAKİM OLAN YARA SAĞLAR	48
CİHAN BİR YOLCU YOLUDUR.....	49
KİRLENMEDEN NE İÇİN YUMAK	52
TELAFER KALESİ.....	55
SÜR İLERİ	57
DÜNYA SAVAŞINDAN ALLAHA ŞİKAYET	59
ALTINI SARRAFA VER.....	60
YARANLARDAN YARDIM	61
VİRAN ŞEHİR.....	62
MANEVİ ŞÖHRET VATAN	63
SILAYA DOĞRU.....	64
SEN BANA BAĞ BEN SANA KUMRU	66
BİZİM ELDE BAHAR OLDU.....	68
BİZ NE DEMEKTİR BİLELİM	69
HER İŞİ GÜNÜNDE YAP	71
YURDA ÇALIŞ KİMEDİR MİNNET	75
GİDEN GİTTİ	77
KANAAT MÜLKÜDÜR DEVLET	80

KİRPİĞİN OKLAR BENİ	81
AÇILMAZ DERDE NEDİM	82
GÖNÜL KUŞUM PERVAZ EYLER.....	83
YADLARAM EY YAR	85
ALEM'DE VAYLAR.....	86
ÇALIŞ YURDUNA	88
BAK YURDUMUN BAYRAĞINA	90
BEN VE YURDUM.....	91
YURT GÜVENİR SİZLERE	92
SEVGİLİ YURT EŞELERE.....	93
ZÜLFÜN DUÇAR ETTİ BENİ	94
GÜLŞANDA BÜLBÜL.....	95
DİL VE CANIM SENDEDİR	96
AŞIKA YARSIZ CEHENNEMDİR CİHAN.....	97
YARE BİR DUYGU NAME	98
YERLEŞEN SEVDAYI BALTA AYIRMAZ	99
AŞKI MECNUNDAN HABER	100
YİNE COŞTU GÖNÜL	101
AŞK İÇİNDE SABR-U ARAM HARDADIR	102
GÖNÜL KUŞUM UÇTU EY DİLBER.....	103
BÎ-VEFALARDAN SAKIN	104
EY PERÎ YANDIM YİNE	105
AŞK ATINDADIR HAYAL	106
AŞKIN BANA BAK NEYLEDİ	107
GÜÇTÜ AŞKIN SILASI	108
BEN BÎ-KARAR YAR BÎ-HABER.....	109
MÜRŞİDİ SEVDAYI BUL	110
REYHAN SAÇLARIN	111
MEŞK-İ ZÜLFÜN BENİM OLSA	112
AŞK ÜMİDİM BEKLENİR	113
BAŞINA DÖNDÜM YİNE	114
BÂDİ GÜLISTAN ESİYOR	115
DİLDİR YAPAN, DİLDİR YIKAN	116
SABADAN BİR HABER	118
KALEM DERT YAZMIYOR	119
ZİNCİRLEME.....	120
HER GELEN DURMAZ DÖNER.....	121
AĞAÇ YAVAŞ YAVAŞ DALIN UZADIR	122
ARA SALIK AL	123
KEMAL KERVANI	125
ÂLEM'DE HUYLAR	127

GEÇLİK YAŞLA DEĞİL.....	129
ÖTÜKEN BÜLBÜL	130
GEÇMİŞ ODA KAZAN KURMA.....	131
HÜNERMEND OL	132
YORULMA EY KİNDAR	134
YARANIŞ.....	136
HALIKIN HALKIN DÜŞÜN	139
YOK İKEN VAR OLDUM	140
ONİKİ BURÇ NEDİR	143
FAHR-İ ÂLEM OLAN GECE	144
MUHAMMED'E NE DEDİLER.....	147
ALİ İÇİN NELER DEDİ MUHAMMET.....	150
YÜRÜ DURMA KERBELAYA EY HÜSEYN	152
BİR ŞAHI CİHAN ÖLDÜRDÜLER	155
BUGÜN AŞURADIR	157
KATLİ GAH-I EBRIYA	159
GAMLİ ZEYNEP.....	161
SUÇUN FAİLİ.....	166
ÖLÜMDEN KURTULAN VAR MI	168
BİR DİKEN GÜLŞANDA.....	171
BİR SEHER GÜLŞANDA	173
BİLMEYEN BEL BAĞLAMA	174
HAKTAN DİLEK	175
MAL TOPLA HAKKI UNTMA	178
BİZ IRAKLI KARDEŞLERİZ.....	180
BAKIŞIN	183
BAYLARA HEM-DEM OLAYIM.....	184
ESİP GİDEN BAHAR YELİ	185
UNUTMA YADA SAL	186
EY VATANDAŞ YURDU GÖZLE	187
EY YARADAN DÜNYALARI	189
IŞIK HAKKIN CEMALİDİR	192
ÇAR YAVAR KİMLER DEDİLER	194
ONDÖRT SERVER-İ ÂLEM	196
ÖĞRENCİ ŞARKISI	200
TA'N-I AĞYAR.....	202
ETMEDEN OLMAZ	203
BİR EHLİ VEFA	205
BİRLİKLE İŞ BAŞARILIR	207
CANSIZ HAYALLERDEN SAKIN.....	209
BAK FELEK NE ARZULAR.....	210

BAĞLARA ERDİ HAZEN	211
BAĞVANSIZ BAĞI YOLCULAR YOLUR.....	212
PENDİ HER PAZARA SAL	214
BAHARDA BÜLBÜL KİŞİ YADLAR MI	215
BİR AZ DÜŞÜN EY GÖNÜL	216
PUÇ HAYALİLE NOLUR	217
BÎ-VEFA DÜNYAYA TÜF.....	218
ÂŞÜFTE HAL	219
UMAGIM HAKTAN BUDUR	220
ARA SEÇ BİL	221
EY BÎ-VEFA	223
EY KEMANDAR ÇATMA KAŞ	224
CAN YA MUHAMMET	225
AFERİN EY MUHAMMET	227
HORYATLAR.....	231
KAYNAKÇA.....	241